

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

AARHUS KATEDRALSKOLE 2003-2004

Skolegyde 1, Postbox 583, 8000 Århus C
Tlf. 86 12 64 77

Omstilling til øvrige kontorer

Telefax 86 12 64 25

E-mail: akat@aarhuskat-gym.dk

Kontortid: 8:00-15:00 ma-to

8:00-14:00 fre

Rektor træffes normalt i kontortiden.

Telefoner:

- Kontor 86 12 64 77
- Rektor privat 86 17 77 94
- Lærerværelset 86 12 90 26
- Pedel 86 12 46 90 / 20 96 46 90 / 20 99 46 91
- Elevtelefon 86 12 81 39

Ledelse:

- Rektor: Lars Scheibel
- Ledende inspektør/souschef: Arne Frier
- Uddannelsesleder: Hanne Nielsen
- Uddannelsesleder: Johnny Sørensen
- Uddannelsesleder: Johnny Odgaard

Bibliotek:

- Bjarne Falch Olesen

Studievejledning:

- Peter Funch
- Poul Lindhard Hansen
- Søs Nørgaard
- Lisbeth Rasmussen

Sekretærer:

- Hanne Kjærtinge: ekspedition og rektors sekr.
- Laila Møldrup: regnskab
- Christina Riis Arndt: elevsager

Pedeller:

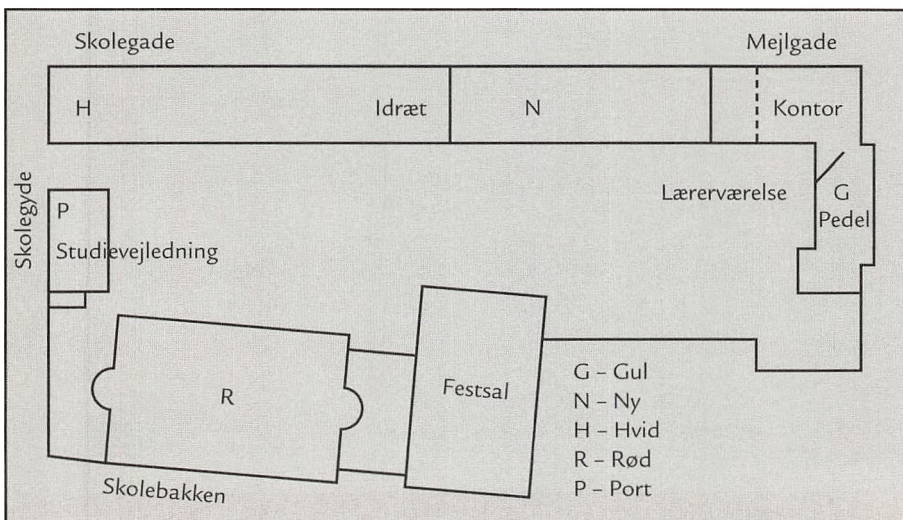
- Pedel: Willy Vester
- Pedelmedhjælper: Ole Larsen

Kantine:

- Erik Sørensen
- Bente Larsen
- Jytte Møller Nielsen

Bogdepot:

- Inge Andersen

Årsskrift-red.:

Kommunikationsudvalget,
Arne Frier og John Mogensen

Fotos:

Venligst stillet til rådighed
af forældre, elever og lærere
samt skolens billedsamling

Sats og Tryk:

Clemenstrykkeriet A/S, Århus

Århus Katedralskole er en institution under

ÅRHUS AMT

BALANCE PR. 31. MARTS

Aktiver

Kr. 7.016 Nykredit, 7% 2 CS 2016 á 105,55	7.406	
Kr. 6.477 Nykredit, 8% 3 CS 2026 á 108,42	7.022	
Kr. 5.697 Nykredit, 7% 3 CS 2029 á 103,85	5.916	
Kr. 309 Nykredit, 8% 3 CS 2029 á 107,20	331	
Kr. 44.585 Danske Kredit, 7% ann. 2029 á 103,82	46.289	
Kr. 51.285 Realkredit Danmark. 6% 23 DS 2032 á 102,12	52.372	
Kr. 44.500 Danske Invest Dannebrog á 103,33	<u>45.982</u>	165.318
Invitation til jubilarfrokost 2003		324
Danske Bank, indlån nr. 3627 082347		2.374
BG-Bank, bankkonto 209-7222		<u>1.269</u>
		169.285

Passiver

Legatmidler

Saldo pr. 1. april 2002		81.857
-------------------------	--	--------

Kapitalkonto

Saldo pr. 1. april 2002	76.381	
Overskud ifølge resultatopgørelse	4.945	
Kursregulering af obligationsbeholdning	<u>5.727</u>	<u>87.053</u>
		168.910
Forudbetaling til jubilarfrokost 2003		<u>375</u>
		169.285

Århus, den 7. maj 2003.

Jens Vaagholt Sorensen

Vi har revideret årsregnskabet for 2002/03 for Aarhus Katedralskoles Venner.

Vi har i overensstemmelse med almindeligt anerkendte revisionsprincipper tilrettelagt og udført revisionen med henblik på at opnå en begrundet overbevisning om, at årsregnskabet er uden væsentlige fejl og mangler. Revisionen har ikke givet anledning til forbehold.

Det er vor opfattelse, at årsregnskabet er aflagt i overensstemmelse med lovgivningens krav til regnskabsaflæggelsen, og at det giver et retvisende billede af foreningens aktiver og passiver, den økonomiske stilling samt resultat.

Horsens, den 7. maj 2003.

Henrik Myhre, statsautoriseret revisor

Resultatopgørelse for 1. april 2002 – 31. marts 2003

Kontingenter			66.525
Obligationsrenter			8.774
Renter af bankkonti			118
Modtaget gave fra 3.z			99
Jubilæumsskrifter			<u>1.200</u>
			76.716
Legater og boggaver incl. 1939-legat	10.520		
Rådighedsbeløb til rektor	3.000		
Tilskud - teaterbesøg, København	1.008		
Tilskud - Heimdalafte om Frank Jæger	2.845		
Tilskud - brandtæppe til festsaL	1.200		
Tilskud - udsmykning til loftsetage af Rød bygning, Zoom	5.000		
Kulturlegat 2003	3.000		
Vandrebog for 1947-ns	151		
Gaver	212		
Generalforsamling, 28. august 2002	934		
Bestyrelsesmøder	154		
Underskud af jubilarfrokost, 21. juni 2002	60		
Girobank, service- og debiteringsgebyr	478		
Blanketter	817		
Årsskrift:			
Konvertering, ombrydning, korrektur	1.000		
Trykkeudgifter	15.435		
Labels og konvolutter	4.595		
Porto	<u>8.626</u>	29.656	
Ekstrarosia:			
Trykning	3.948		
Pakning til forsendelse	500		
Porto	<u>4.288</u>	<u>8.736</u>	<u>71.771</u>
Overskud			4.945

Mindebibliotekets arbejde i år har været præget af to markante ting: En fortsat meget stor accession og det tilstundende pigejubilæum.

Accessionen er igen i år så stor, at der ikke kan skaffes plads til listen i årsskriftet. Tilgangen er på 298 titler! Den største bog gave er igen i år modtaget fra Jens Smed, der har bidraget med ikke mindre end 205 titler, som hovedsagelig omfatter gamle skolebøger. Skolen har overført 47 titler, tidligere nationalbankdirektør Erik Hoffmeyer har sendt syv, Johan Bender seks og Jørgen Taagholt fire titler. Alle gavegivere takkes hermed – og andre opfordres til at sende bidrag til biblioteket.

Fra Kjeld Weber Carlsen har vi modtaget studenterfoto af de nysproglige 1947, hvorved vores samling af studenterfotos er en tak nærmere ved at være komplet op til 1960'erne.

Et andet glædeligt område, som Mindebiblioteket har kunnet bidrage til, er 100-års jubilæet for pigernes indtog på skolen. Her har vi været i den enestående situation, at biblioteket har kunnet danne ryggraden i forberedelserne til jubilæet: Udstilling på Kvindemuseet, et katalog, en tekstsamling, dramaforestilling og elevers plakativiteter. Der har virkelig været rift om samlingen!

Endelig har der været flere henvendelser om materialer til erindringsbøger, som vi heldigvis har kunnet være behjælpelige med.

Senest har der været besøg af rektor Stougaards familie, der arbejder med en bog om Stougaard og Grundtvig.

Interesserede kan følge Mindebibliotekets udvikling på skolens hjemmeside: www.aarhuskat-gym.dk under databaser: Mindebibliotek.

Bjarne Falch Olesen

En af de syv installationer i værket ZOOM – støttet af Aarhus Katedralskoles Venner og andre gode kræfter.

Legaterne og pengekasen

Aarhus Katedralskoles Venner yder økonomisk støtte til skolen og eleverne

En del af de legater og boggaver, som skolen disponerer over, stammer direkte fra Vennerne, herunder *Idrætslegatet*, som også kaldes »Müller-legatet«. Det uddeles ved translokationen efter indstilling fra skolen.

Derudover stiller foreningen et rådighedsbeløb til disposition for rektor, som hermed er i stand til at yde en (begrænset) økonomisk hjælp til enkelte elever. Elever, der er i en vanskelig situation, kan altså henvises til at tale med rektor.

I jubilæumsåret 1995 indstiftedes *KulTUR-legatet*, som kan søges af klasser, som skal på studierejse. Foreningens bestyrelse vælger den ansøgning, der bedst lever op til ideen om, at legatet skal »forygde« en studierejse ved at muliggøre lige netop dén kulturelle oplevelse, som ikke kan rummes i rejsebudgettet. Ansøgningsblanket fås hos på skolen hos Finn Mogenssen. Et udførligt program for rejsen medsendes.

Vennerne har i årenes løb ydet *anden støtte* til indkøb af skolecykler, restaurering af mindeplader, kabel-TV, foreningen Hejmdal, teaterure, kunstnerisk udsmykning m.m.

Ansøgningsfristerne til KulTUR-legatet og til anden støtte er 1. oktober og 1. februar.

Piger i gymnasieskolen

I anledning af 100-årsdagen for pigers indtræden i den danske gymnasieskole vil vi gerne indbyde til en festlig sammenkomst i Aarhus Katedralskoles festsal tirsdag den 19. august 2003 kl. 19:30.

Der vil være festtale og underholdende indslag ved nuværende og tidligere elever.

Tilmelding skriftligt eller pr. telefon til Aarhus Katedralskole, Skolegyde 1-3, 8000 Århus C, tlf. 86 12 64 77.

Entre 50 kr. Der vil være mulighed for at købe forfriskninger i elevkantinen.

Med venlig hilsen
Festkomiteen

klædt fint ud som en rigtig adelsdame med vifte og et håndskrevet brev. Først overvejede man, om det var en af publikum, som var klædt særlig pænt på i aftenens anledning (vi havde jo aldrig før været til koncert i Italien), men da hun kiggede op på os, gik der et gys igennem kroppen, for hendes øjne var næsten selvlysende (hun må have brugt nogle meget ekstreme kontaktlinser), og hun mumlede hurtigt nogle for os uforståelige ord og iagttog os granskende med de uhyggelige øjne. Lidt efter kom en anden ung fint klædt dame til, og vi fandt ud af, at det var en slags smagsprøve på anden akt, så selv om pausen skulle betyde, at nu var man vendt tilbage til nutidens virkelighed, så blandede fortiden sig på smuk vis – og vi fik os i hvert fald noget af en overraskelse!

Anden akt foregik på fransk, så de af os, der havde fransk, kunne forsøge at opfange nogle

ord, men mest af alt gik det nu ud på at forstå helheden: Komponisten Léo (Hector Berlioz) skal selv forestille at være med i stykket, hvor han får sine elever til at spille »Fantasie sur la tempête de Shakespeare«, og koncerten blev nu til en opera med sang, drama og dansende kvinder i store kjoler, der svang sig gennem salen og endte i midtergangen – på denne måde formåede romantikkens ånd igen at komme tæt (også fysisk) på publikum! – og det er meningen, at denne ånd aldrig skal dø, for til slut råber Léo, som er begejstret over sine elevers optræden: »Encore, et pour toujours!«

Det er et råb, som vi katedrale »opera-tifosi« gerne vil vende fra elever til Vennerne: *Encore, et pour toujours!* Endnu engang fik studieturen et ekstra kulturelt indhold – takket være Kulturlegatet. Må det fortsætte altid! Tak til Aarhus Katedralskoles Venner.

GENERALFORSAMLING I AARHUS KATEDRALSKOLES VENNER

Der indkaldes herved til generalforsamling den 26. august kl. 19:30 i skolens administrationsbygning.

Dagsorden:

1. Valg af dirigent.
2. Formanden aflægger beretning.
3. Kassereren forelægger det reviderede regnskab.
4. Fastsættelse af kontingent.
5. Evt. indkomne forslag fra medlemmerne.
Forslag skal være bestyrelsen i hænde senest 14 dage før generalforsamlingen.

6. Valg af bestyrelsesmedlemmer. Efter tur afgår Henning Damsgaard Pedersen, Janne Lauritzen og Jens Vaagholt Sørensen.
7. Valg af revisor.
8. Eventuelt.

Efter generalforsamlingen vil der være foredrag ved Domkirkens sognepræst Sabine Bech Hansen: »Hvad har kirken at tilbyde ungdommen«. Herefter ost og rødvin mod en beskedet betaling.

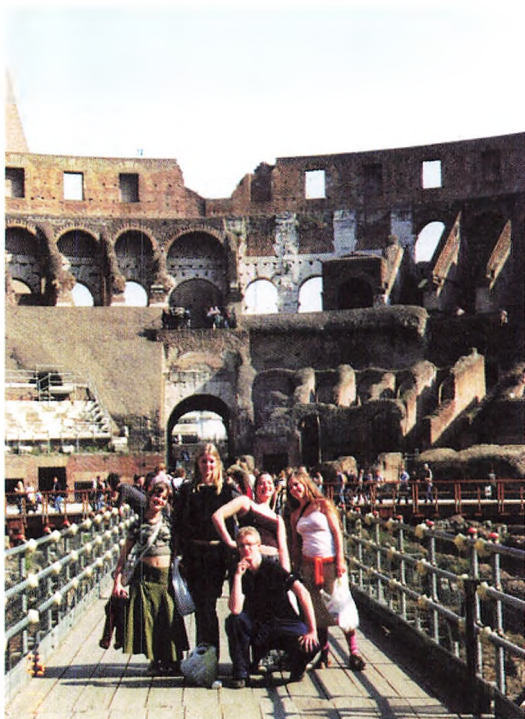
Tove Christensen, formand

OPERAEN I ROM – ET ROMANTISK EVENTYR

På rejse med Kulturlegatet

Af Sabina Nielsen, 2.u

En studierejse står altid som et af gymnasietidens højdepunkter. Og takket være *Kulturlegatet* fra Aarhus Katedralskoles Venner fik vi muligheden for at opleve den pragtfulde, italienske opera under vores ophold i Rom. Hele dagen havde vi vandret i Roms gader; bl.a. havde vi besøgt den bolig, som John Keats benyttede, mens han boede i »den evige stad« – et lille hyggeligt sted (lige ved siden af Den Spanske Trappe) fyldt til randen med bøger og skitser

og med romantikkens ånd – en ånd som senere samme aften blev åbenbaret for os på bedste åndelige måde: nemlig gennem musikken.

Vi ankom til operahuset kl. 20 og havde desværre ikke alle nået at skifte til ordentlig koncertstads, som det sig bør, men der var dog nogle drenge, som havde iført sig skjorte og slips. Dette var dog hurtigt glemt, for alle indtrykkene både fra selve koncerten og dens omgivelser fyldte det hele. Vi stod i foyeren og ventede spændte på at få lov til at gå videre. Mørket havde lagt sig udenfor, og stemningen var perfekt til et romantisk eventyr om og med Hector Berlioz – for i anden akt blev koncerten udvidet til en opera med diverse aktører heriblandt en repræsentant for Hector Berlioz selv!

Da vi trådte ind i salen og fandt vores siddepladser, kunne vi rigtigt nyde udsynet. Man må forestille sig salen som den i Århus Teater, blot mange gange større og så prægtig, at man i en stund ikke kunne sige andet end »Ejj« og »Nejj«. Første akt var endnu ikke begyndt, og lænede man hovedet bagover, sås den mest vidunderlige prismelysekrone, der reflekterede lyset i smukke mønstre på det udførligt dekorerede loft. Man mærkede en eventyrlig stemning og glans, der som en tåge trængte ind i alle kroge. Så begyndte orkestret at spille, og koncerten var i gang. Efter at have gået byen rundt var det livgivende nu at sidde helt stille og bruge sanserne på en ganske anden måde og leve sig ind i Hector Berlioz' liv i musikken.

Pausen mellem første og anden akt var højst udsædvanlig. Pludselig passerede vi en dame

MØD TAGE SKOU-HANSEN

Aarhus Katedralskoles Venner og Hejmdal arrangerer igen i år en forfatteraften på skolen, og det er med meget stor glæde, vi kan meddele, at gæsten denne gang er Tage Skou-Hansen. Den gamle Århus-dreng har siden sin succesombruste debut i 1957 med romanen *De nøgne træer* markeret sig som en af efterkrigstidens mest læste og roste danske prosaister.

Ud over forfattereskabet har han virket som forlagskonsulent, redaktør af de litterære tidskrifter *Heretica* og *Vindrosen* og endelig som lærer på Askov Højskole

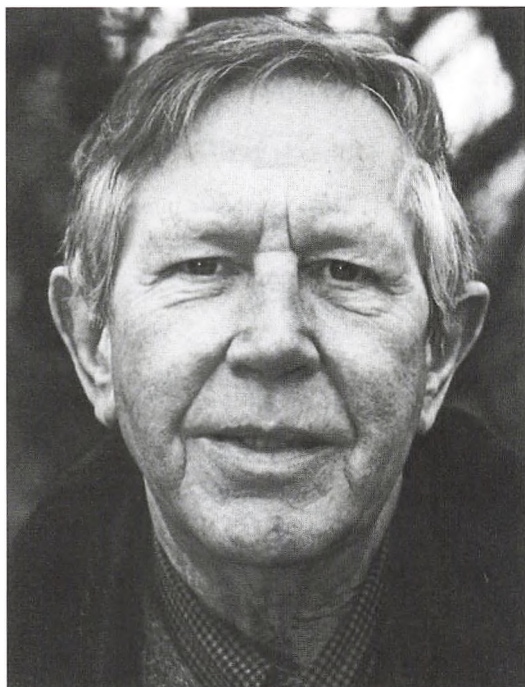
Ved arrangementet i skolens festsal torsdag den 25. september kl. 19.30 vil han tale med ud-

gangspunkt i det uddrag fra hans roman *Springet* (1986), som er trykt i Falkenstjerne-antologien, der bruges i danskundervisningen i mange af skolens klasser. Alle er velkomne.

»Så sandt vi behøver den bekendende lyrikers forvandlingskraft, så sandt kan vi heller ikke undvære fortælleren, der tør begynde fra bunden i den fælles virkelighed, og som vil holde ud i spændingen mellem gammelt og nyt og lade modsætningerne stå ved magt så længe en moden forsoning ikke kan bringes til veje.«

*»Min holdning var blevet umulig. Man kunne ikke have individualistiske, konservative livsidealer og samtidig en overbevisning om, at demokratiet kun kunne overleve i kraft af mere socialisme. Man – kunne ikke afsky klassekampen og kun holde af fællesskaber, når de var frivillige. Man måtte melde sig ind et sted, dramatisk og demonstrativt vælge side, man kunne ikke begå sig som fribytter mere. Udviklingen var løbet fra min liberale radikalisme, mine manipulationer med loyalitet og forræderi. Der var ikke længere nogen mening i at få tingene til at glide. Der var kun mening i at sætte dem på spidsen.«**

Per Lykke

Tage Skou-Hansen

* Citat fra *Litteraturhåndbogen 2*, Ib Fischer Hansen m.fl., Gyldendal 2001

med andre sponsorer kunstværket ZOOM, syv enkeltinstallationer, som billedkunstnerne Bjørn Kromann-Andersen og Ole Lindqvist skal lægge sidste hånd på.

KulTURlegatet blev stiftet af Vennerne i anledning af skolens 800 års jubilæum. Det uddeles efter ansøgning til særlige arrangementer i forbindelse med forårets udlandsekskursioner, og i år gik det til 2.u til en opera-aften i Rom.

Den populære jubilæumfrokost i forbindelse med translokationen er mange glade for. Den har eksisteret så længe, at mange har været med flere gange – og mange aftaler at mødes igen efter fem år – eller mindre. Sidste år var

der knap 200 veloplagte deltagere til fest med vin, god mad og gode gensyn. Potentielle jubilare kan søge oplysninger om frokosten på ovennævnte hjemmeside.

Foreningens medlemmer kan stadig erhverve jubilæumsskriftet ... *imellem kirken og vandet* og det lille særtryk *Overført fra Aarhus Katedral-skole* til favorabel pris. Det historiske bibliotek, Mindebiblioteket, som vennerne er velkomne til at besøge, passer lektor Bjarne Falch Olesen godt på. Han modtager med glæde materiale – skoleblade, billeder, vandrebøger etc. – der kan tænkes at have interesse for andre med tilknytning til skolen.

JUBILARFROKOST 2003

– Vi glæder os til at se dig som jubilar i 2004.

Tilmelding og invitation på skolens hjemmeside til foråret.

Se www.aarhuskat-gym.dk

Hejmdal og Vennerne har forfatteraften med Tage Skou-Hansen i september

*Af Tove Christensen, formand for
Aarhus Katedralskoles Venner*

I året 2002/2003 har Vennernes bestyrelse arbejdet stabilt og fredeligt som hidtil med at støtte Katedralskolen og dens elever på forskellige felter. Det er sket i det sædvanlige omfang, selvom økonomien naturligvis er præget af den meget lave rente. Med lidt forsigtighed manøvrerer vi fint, og medlemstallet er heldigvis stort og uden nævneværdige udsving. Selvfølgelig rekrutterer vi gerne ...

På generalforsamlingen i august 2002 var der frendsvalg, så bestyrelsen fortsatte uændret:

lic.scient Tove Christensen, formand
rektor Lars Scheibel, næstformand
lektor Jens Vaagholt Sørensen, kasserer
stud.mag. Per Lykke, sekretær
lektor Henning Damsgaard Pedersen
skoleinspektør Jette Lauritzen
journalist Janne Lauritzen og
lektor Finn Mogensen, *Arosia*

Vennerne har – sammen med gymnasieforeningen Hejmdal – skabt en god, ny tradition med en årlig diskussions- og forfatteraften. Hidtil har den fundet sted om foråret, men denne gang er den programsat til efteråret, så vi kan med stor glæde invitere foreningens medlemmer og skolens elever til et møde i festsalen torsdag 25. september kl. 19.30 med forfatteren Tage Skou-Hansen, som præsenteres på side 54.

Desværre er det for dyrt at sende invitationer til medlemmerne til særlige begivenheder, men

vores hjemmeside på internettet under »tidl. elever« på www.aarhuskat-gym.dk er god at gæste!

De særprægede og smukt indrettede fællesrum under Rød Bygnings tag er nu i funktion med læsepladser, som må være meget inspirerende – med nicher, der afgrænses naturligt af de flotte hanebjælker og med udsigt til både kirken og vandet. Vennerne støtter sammen

AROSIA
AROSIA
AARHUS KATEDRALSKOLES VENNER
AARHUSIANERAMFOND

Redaktion
Janne Lauritzen
og Finn Mogensen

Aarhus Katedralskoles
Venner
Skolegyde 1-3
8000 Århus C
tlf. 86 12 64 77
email:
akatfm@aarhuskat-gym.dk

Kunstneren Bjørn Kromann-Andersen med en af de syv installationer fra ZOOM.

JYDER I STORBYEN – 3M SA I KØBENHAVN

Af Cathrine Lüttge 3.u og Sanni Nørgaard 3.z

Onsdag den 29. januar 2003 drog 18 samfundsfags elever fra 3.g og deres lærer med 15-toget til København. Forude ventede dem et strengt fagligt todagesprogram krydret med et enkelt kulturelt indslag. Kl. 18.18 rullede toget ind på Københavns Hovedbanegård, hvor flokken skiltes og drog hver til sit, hvad enten der var familiehygge eller bytur i vente.

Torsdag morgen mødtes de 18 elever med deres lærer hos Dansk Industri. Her ventede et to timer langt foredrag med titlen »Skat til debat«.

De unge jyske elevers første dag i hovedstaden skulle imidlertid byde på flere møder af samme kaliber. Foruden Dansk Industri var der også aftalt møder i Nationalbanken og Højesteret. Et meget vidtrækkende og strengt fagligt program, dog var der for de indlæringslystne elever en velfortjent afveksling om aftenen, idet denne bød på ikke mindre end et besøg i Det Kongelige Teater.

Nogle få havde tidligere oplevet denne kulturens højborg, men for størstedelen af de ellers kulturkyndige elever var der tale om en førstegangsoplevelse. For nogle var det endog første gang de skulle opleve en ballet.

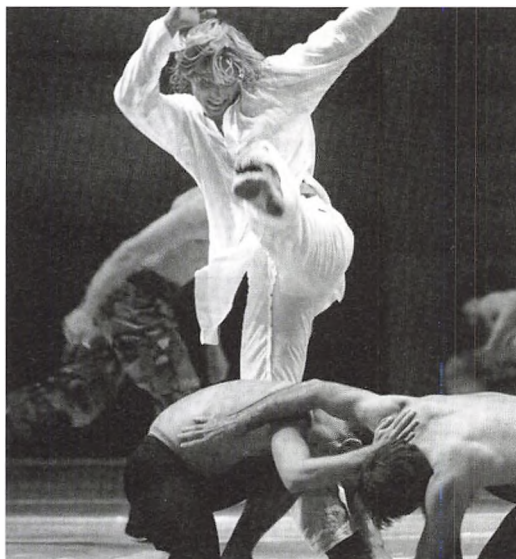
Balletten var en moderne version af Homers Odysse, som de fleste elever kendte fra oldtidskundskabstimerne. Forhåndskendskabet til myten om Odysseus og hans hjemrejse fra krigen ved Troja gjorde det lidt lettere at forstå balletten. For uden den nødvendige viden kunne op sætningen af stykket være en anelse svær at forstå, da mange elementer i stykket blev symboliseret på en ny og meget moderne måde. Som for eksempel illusionen af havet, hvor en stor del af

Odysseus' farefulde hjemrejse foregår. Den blev skabt af en gruppe kvinder iklædt store slæbende blå kjoler. Eller krig og ødelæggelse, der blev symboliseret af to sortklædte synkrondansere.

Alt i alt var de fleste elever enige om, at det var en fantastisk oplevelse og en meget veloplyst ballet, der i høj grad bar præg af at være i verdensklasse.

Efter dette storslåede eventyr ind i ballettens forholdsvis ukendte verden gik turen ud i det københavnske natteliv, hvor stykket blev fordøjet og skyllet ned!

Fredagens program var oven på torsdagens noget af en mundfuld, der bød på det obligatoriske besøg i Folketinget og afslutningsvis et besøg i Videnskabsministeriet. Med lidt forsinkelse drog de 18 trætte elever og deres lærer, en del oplevelser rigere, tilbage til Århus, hvor en skolefest ventede.

Kenneth Greve som Odysseus.
Foto: Mats Bäcker (fra programmet).

En rejse, der indledes med Victoriatidens sidste krampetrækninger, hvor alt der angik forholdet mellem de to køn var tabu, og restriktioner i forhold til klædedragt ansås for nødvendige for ikke at friste unødigt, til nutidens unge kvinder, der uahæmmet giver efter for deres lyst til at iscenesætte deres køn. En rejse gennem et århundrede, hvor gymnasiet så radikalt ændrede 'køn', og hvor pigerne i dag udgør to tredjedele af det samlede elevtal.

Forandringerne er mange og store. Sådan må det være, når vi passerer gennem et århundrede, hvor alt har skiftet ansigt. Desto mere tankevækkende forekommer derfor lighederne, og dem er der utallige eksempler på. På mange måder er det, som om tiden har stået stille. De interviewede kvinder – fra 1930'ernes studenter til dem, der først blev udklækket denne sommer – erindrer alle fornemmelsen af at komme i en anden verden, da de startede deres gymnasietid. De husker de mange lektier og afleveringer, og de husker presset og nervøsiteten i forbindelse med eksaminer, de mindes respekten, til tider angsten, for lærerne.

Fælles er også følelsen af betydningen af at have været elever på en skole, hvis historie strækker sig århundreder tilbage, en skole båret af stolte traditioner, som gør det at være gymnasieelev på Katedralskolen til noget særligt. Fælles er

betydningen af det sociale liv, veninderne og vennerne, lykken ved at være sammen med så mange ligestillede i en periode af livet, hvor den voksne personlighed langsomt formes.

Fælles er ligeledes glæden og stoltheden over at være gymnasieelev, og fælles er den jublende glæde den dag, huen er sikret, og festerne begynder. Uendelig lidt synes også forandret, når talen falder på det store bal, det, der i dag kaldes Dronningeballet. Det store skrud, betydningen af den rigtige kjole, synes at fylde lige så meget i dag, som den gjorde for snart 100 år siden. Det er som om 1970'ernes og 1980'ernes oprør mod traditionerne og autoriteterne aldrig har fundet sted.

I udstillingen vil vi synliggøre forskellene og lighederne. Vi vil følge de enkelte årtier og gennem fotografier, genstande og ord fortælle historien om de forløbne 100 år. Udstillingen åbner den 19. august, på hundredårsdagen for de første gymnasiepiger på Aarhus Katedralskole, og bliver vist i et lokale, som endnu har sit kvindehistoriske 100-års jubilæum til gode: Byens gamle byrådssal, hvortil kvinder først fik adgang i 1909, da de opnåede stemmeret og valgbarhed til de kommunale råd. Udstillingen kan ses på Kvindemuseet, Domkirkepladsen 5, året ud.

HUSK ...

KULTUR-legatet kan forgyldte en studierejse ved at muliggøre lige netop den kulturelle oplevelse, som ellers ikke kan rummes i rejsebudgettet.

Ansøgningsfristerne til KULTUR-legatet og til anden støtte er 1. oktober og 1. februar.

Nærmere oplysning, vejledning og ansøgningskema hos DP, VS eller FM.

gere haft kvindelige elever gående sammen med deres mandlige disciple. Ganske vist havde de, siden kvinder i 1875 fik adgang til universitetet, haft pligt til at eksaminere kvindelige privatister, der indstillede sig til studentereksamen, men derfra og til en daglig kontakt var der lang vej.

Modstanden mod at give piger adgang til gymnasierne var stor og sejlivet. Da loven blev vedtaget med virkning fra skoleåret 1903-04, tog man lovgivningsmæssigt hensyn til den massive modstand fra såvel landets rektorer som lærerkollegierne rundt omkring og lod lovens udøvelse være baseret på en frivillig beslutning.

Nogle skoler holdt længe stand. Således fik piger først adgang til Odense Katedralskole, da skolens rektor døde i 1918. Sådan gik det ikke på Aarhus Katedralskole. 19. august 1903 startede to unge kvinder den treårige gymnasiale uddannelse på skolen, alene blandt 35 mandlige gymnasieelever. Af samme køn var en enkelt lærerinde, frk. Engell, samt pigerne, der gik i mellemskoleklasserne, som Katedralskolen også rummede dengang. Else og Ingeborg var pionererne blandt dimitterede studenter på Katedralskolen, men de fik de kommende år følgeskab af et stadigt voksende antal medsøstre.

Museet har valgt at skildre de 100 år, skolen har udklækket kvindelige studenter, gennem personlige portrætter. Udvalgte kvinder fra hvert af de ti årtier skildrer således gennem ord, fotografier, arkivalier og genstande, hvordan det har været at være (kvindelig) gymnasieelev på Aarhus Katedralskole op gennem århundredet. Gennem arkivmateriale som erindringer, årsberetninger, vandrebøger og skolens righoldige kartotek over tidligere elever følges de første kvindelige studenter på skolen. Vi kender deres sociale baggrund, deres karakterer, deres senere virke, og fra studenterbille-

derne kender vi deres ansigter. Nogle af dem har senere, i bl.a. *Arosia*, beskrevet deres skoletid, hvordan det var at gå i gymnasiet dengang først i århundredet – og hvordan det var at være pige i dette stadig så mandligt dominerede univers.

Fra 1930'erne og fremefter findes de kvindelige studenter fra Aarhus Katedralskole stadig rundt om i landet. Alle har de deres helt klare erindringer om tiden på 'Katedralen', og mange har gemt ikke kun deres studenterhuer og eksamensbeviser, men også gamle stile og opgaver. Disse og andre genstande, der har relation til tiden på Katedralskolen, som tøj og sko, især fra de store begivenheder som dimissionsdagen og det store bal, men også ting, man forlystede sig med i timerne, er ofte fundet frem, når vi fra museet møder op for at få kvindernes historie.

Rundt om lindetræerne

Det er blevet til en spændende rejse gennem et århundrede, hvor traditioner, vaner og moral er blevet udfordret og ændret radikalt. En danselsesrejse fra dengang, hvor man hilste respektfuldt på sin lærer, når man mødte ham, hvor højroset tale og lektielæsning i frikvartererne var forbudt, og hvor alle elever, uanset vejr og vind, skulle opholde sig udendørs i pausen mellem timerne, og hvor traditionen med den evige cirklen omkring lindetræerne – arm i arm – blev indledt.

En rejse gennem en tid, hvor forsinket fremmøde betød en 'halv-otter': Den formastelige elev, der kom for sent, fik ordre til at møde kl. 7.30 og sidde på en bænk uden for rektors kontor til klokken blev otte, og undervisningen startede. Og til en tid, hvor der føres omhyggelige timeregnskaber for hvert fag for at sikre sig, at de tilladte femten procents fravær bliver udnyttet fuldt ud.

*Af Bodil Olesen, museumsinspektør,
Kvindemuseet i Danmark*

Foråret 2002 modtog Kvindemuseet en henvendelse fra en gruppe lærere på Aarhus Katedralskole, som spurgte, om museet ville være med til at markere 100-året for pigers adgang til offentlige gymnasier, et jubilæum, der skyldes vedtagelsen af 'Loven om Højere Almenskoler' af april 1903.

Ifølge museumsloven er det Kvindemuseets ansvarsområde som statsanerkendt landsdækkende specialmuseum at indsamle, registrere, bevare, forske og formidle den danske

Margrethe Engell underviste i dansk, tysk og engelsk i perioden 1904-24.

kvindehistorie i nyere tid, dvs. tiden efter 1600.

Især de sidste 150 år har været en tid, hvor kvinders traditionelle virkefelt har været i fundamental forandring, en tid med mange nyskabelser, mange nye virkeområder, og Museet modtager derfor mange henvendelser fra offentligheden, om vi vil være med til at markere dette eller hint, som har været milepæle i den kvindehistoriske udvikling. Nogle siger vi ja til, andre ikke.

Henvendelsen fra Aarhus Katedralskole krævede imidlertid hverken mange eller lange overvejelser. Selv om kalenderåret 2003 allerede var planlagt i forhold til såvel forskning og undersøgelsesarbejder som særudstillinger, sagde vi ja til samarbejdet samme dag, henvendelsen dukkede op på museets e-mail. Vi var ikke i tvivl om, at nogle af de allerede planlagte aktiviteter måtte vige pladsen – eller rettere tidsmæssigt underlægge sig dette jubilæum.

Når det var så åbenlyst for museet, at der skulle sættes fokus på netop denne begivenhed, så skyldes det, at er der noget, der for alvor har været med til at give kvinder mere ligestillede og ligeværdige betingelser i det danske samfund, er det den lige og frie adgang til uddannelsessystemet på samme betingelser som de drenge/mænd, der gennem århundreder havde ment, at dette var forbeholdt dem.

Sejlivet modstand

Med 'Loven om højere Almenskoler' af 1903 indførtes det tregrenede gymnasium med en klassisk-sproglig, en nysproglig og en matematisk-naturvidenskabelig linje, men den allerstørste og mest betydningsfulde nyskabelse var lovens § 4, som med ordene 'Fællesskoler for Drenge og Piger' brød med århundreders praksis på det gymnasiale uddannelsesområde. De ærværdige gamle latinskoler havde aldrig tidli-

AROSIA

Medlemsblad for foreningen
AARHUS KATEDRALSKOLES VENNER
AARHUSIANERSAMFUNDET

PIGERNE PÅ AARHUS KATEDRALSKOLE GENNEM 100 ÅR

Fra 19. august viser Kvindemuseet en udstilling med portrætinterviews, erindringer, fotos og alskens effekter fra gymnasiepigernes første 100 år

Set fra Bispetorv så Katedralskolen sådan ud, da pigerne blev lukket ind for 100 år siden.

GAMLE ELEVERS FEST

At drikke mig fuld var det første der strejfede mine tanker om den kommende aften's »gamle elevfest«. Hvorfor kom jeg dog på den tanke?

Den 5. februar var en aften, som længe vil stå i min erindring. Det var tid til at blive genforenet med en periode, som uden tvivl har været udfordrende, lærerig og i særdeleshed dansende. Jeg stod derfor uden for porten til skolen med blandede følelser og store forventninger om aftenens møde med de andre elever.

Vi startede med en velkomstdrink i den nyrenoverede Røde Bygning. Det var skam hyggeligt, men et skuffende fremmøde fra elever og læreres side lagde en dæmper på forventningerne. Derefter gik turen til kantinen, der havde sørget for en hyggelig atmosfære. Efter en glimrende middag var der i mellemtiden dukket flere elever op, men jeg sad dog stadig og ærgrede mig over den skuffende opbakning.

Skolen havde inden aftenens fest taget et nyt initiativ, som bestod i at både de nuværende og gamle elever i fællesskab skulle danne rammerne om en dejlig aften. Efter middagen mødtes vi alle i festsalen, hvor der var arrangeret danseundervisning for dem, som havde lyst. Da min hang til dans ikke er så stor, satte jeg mig sammen nogle tidligere klassekammerater og drøftede hinandens udvikling og situation.

Det var spændende at høre, hvad der er sket i folks liv i de forløbne måneder.

Efter en danseundervisning, der efter manges mening var yderst vellykket, blev flokken spredt. Musikken spillede og baren fik nu for alvor travlt med at servicere eleverne. Jeg gav mig til at iagttage de nuværende elever og kunne tydeligt se ligheder fra min gymnasietid. Jeg bed især mærke i rollefordelingen og de karismatiske typer, og jeg kunne nærmest pege den nye »årgang 2002« ud: den flippede, den anonyme, den højtråbende, den smarte, den nørdede og den sjove.

Jeg kunne tydeligt genkende den sjove gode tid og fællesskabet. Det var ligeledes fedt at møde den generation, der skal føre vores stolte skole videre, samt at videregive egne erfaringer med gymnasiet.

Det var rigtig godt at se sine gamle klassekammerater, men det var tydeligt, at man ikke var en del af skolefællesskabet mere. Folk havde enten arbejde, var taget ud at rejse eller gået direkte ind på en videregående uddannelse. Et punktum var sat og en god tid var slut.

Senere på aftenen, da festen var på sit allerhøjeste slog mine indledende tanker mig igen.

»At drikke mig fuld ...« – Jeg var glad da jeg fandt mig selv midt i det, der havde været med til at kendetegne min årgang. En glad ungdom, der forstod at feste og drikke. Jeg følte et øjeblik, at jeg var tilbage i skolen.

Det var en fornøjelig aften, men der manglede opbakning fra lærernes side. Selvfølgelig var det godt at se skolen igen og de gamle såvel som nye elever, men man savnede at se sine gamle lærere. Et brag af en fest var det alligevel, og jeg ser frem til den næste.

Christian Brokjær

»Efter en danseundervisning, der efter manges menings var yderst vellykket, blev flokken spredt.
Dronningeballet har måske fået en alvorlig konkurrent.

MGP 2003 - EN EPO-SUCCES

I efteråret 2002 startede planlægningen af MGP 2003. En lille gruppe elever skulle prøve at følge op på de seneste års flotte MGP-fester, og det uden den store erfaring med den slags aktiviteter. Den 25. januar 2003 skulle det hele løbe af stabelen. Det viste sig, at interessen for at optræde var meget stor, og hele 13 bands stillede op til dysten. Et meget stor antal i forhold til andre skoler, hvor det nogle steder var et problem bare at finde 3-4 bands.

Som noget nyt blev der indført 100 % elevafstemning, hvor der tidligere havde været en jury, der havde 50 % af stemmerne. Samtidig

blev showet delt op i to runder. Først spillede alle bands én gang, og derefter var der en finalrunde med de fem bedste. Aftenens vært var tidligere elev, Jacob Bech Hansen, som sammen med Husorkesteret lavede flot underholdning. Vinderen blev E.P.O. (Etnisk Postvæsen Oslo) med »Mega stor«, nr. 2 Obstruction med »Syd for Padborg« og nr. 3 BAF! - Børn af firserne med »Natten er ung«. Vinderen modtog en nyindstiftet vandrepokal, og derudover gik de to første videre til det Intergymnasiale Melodi Grand Prix, hvor det blev til en flot andenplads for E.P.O.

Henrik Lykke, 3.u

Vinderbandet E.P.O.

En flot 2. plads til E.P.O. ved det intergymnasiale MGP.

LAD TONERNE FORTÆLLE

Musikken har det fortsat godt på Aarhus Katedralskole. Ikke mindst på græsrodsplanet er der pres på øverum og festsal ... og på musiklærerne, der anmodes om at give tilladelse til øvelse i musiklokalerne. Dette udmønter sig bl.a. ved det årlige melodigrandprix, hvor der præsenteres en lang række musikalske numre, hvoraf mange er af høj kvalitet; enkelte af dem repræsenterer skolen på fornemste vis ved det store fælles Grand Prix. Endvidere er skolen til enhver tid leveringsdygtig i husorkestre til grand prix, revuer mm.

På det seneste har eleverne taget initiativ til at fortsætte vores tradition med musicals.

Også en anden side af musiklivet trives, og den viser sig ved den traditionelle julehøjtidelighed i Domkirken, hvor vi kan trække på musikere fra MGK-holderet, og ved forårskoncerten i april, som igennem årene har fået sin både seriøse og publikumsvenlige form med en (over)fyldt festsal og dejlig stemning.

Dimissionen i juni har også med tiden fået tilført et større musikalsk element, og der er stor interesse blandt eleverne for at få lov til at optræde. En sang fra modtageren af Benders sanglegat er blevet et fast indslag.

Musiklærerne

Husbandet blæser derudad til årets MGP.

Melodigrandprix, musicals, juleafslutning, dimission ... musiklivet blomstrer.

Milos Fuglsang Nissen, 3. u

Mia Sabine Berle, 3. u

Signe Johanne Rhode, 3. b

be. Begge steder udstiller Oskar sammen med broderen.

I starten havde den beskedne kunsner ikke regnet med at kunne sælge sine arbejder, men ud over private – og heriblandt meget begejstrede kolleger – har både Oskars gamle skole i Gørding og lægehuset i Gørding købt figurer af ham.

Dine skulpturer har pudsige navne: Fugl, Fisk, Hverken fugl eller fisk, vulkan med glødende lava, Gensplejlet due, Kriger med glasøje, Gabende sæl osv. – Hvordan kommer du frem til dem?

Man hører igen den karakteristiske grinen.

– Det er nogle gange lidt tilfældigt, og min søn driller mig med, at de er noget fantasiløse. Men jeg bruger ofte fænomener fra naturen, fordi stenen måske repræsenterer naturen mere

»Hverken fugl eller fisk«.

end noget andet. Så kigger jeg på figuren, og selv om mine skulpturer bestemt ikke er naturalistiske, kan man ikke lade være med at få associationer og se hvad de »ligner«. Deraf de lidt spøjse titler – forklarer Oskar og tilføjer med et glimt i øjet – nogle af mine mere freudianske kolleger påstår, at figurerne i virkeligheden er meget mere erotiske, end jeg vil være ved. Men det overlader jeg nu til beskueren!

Den med Freud sved, så jeg skynder mig at spørge: *Hvor lang tid tager det at lave en skulptur?*

– Det er meget forskelligt. Helt afhængig af stenens størrelse og form – og hvor meget jeg ønsker at bearbej-

de den. Men omkring 12-20 timer kan det nemt tage. Og hvis jeg så skal tilføje stenen ekstra materiale i glas, kobber eller evt. belægge den med bladguld ... kan det godt tage længere tid.

Men jeg tænker ikke på tiden. En sten er færdig, når jeg føler den er færdig. Det lyder banalt, men er min fornemmelse for, om jeg er nået frem til den optimale form, om figuren er blevet smuk. Og så alligevel ... nogle gange opdager jeg pludselig efter lang tid, at det slet ikke var den form jeg ville have, og så laver jeg den om.

Er der sket en udvikling i dine arbejder?

– Ja det synes jeg nok. I starten var jeg meget forsigtig. Jeg led vel ikke af berøringsangst over for stenen, men forholdt mig alligevel lidt afventende over for at gribe for voldsomt ind. Det var stenen der bestemte, og mig der skulle glide ind i dens form. Men efterhånden drister jeg mig til større og større indgreb – både i selve stenens form, dens bearbejdning og så som det nyeste, at jeg elsker at supplere stenen med andre materialer. En del af figurerne er guldbelagt, andre er forsynet med kobber eller glas, og jeg kunne da også godt tænke mig en dag at udnytte Katedralskolens gamle kasserede skiferplader fra det renoverede tag. Så drømmen er nok, at det en dag er mig der bestemmer mere end stenen!

Mens Oskar fortæller, sidder han hele tiden med en figur ved hånden. Han ser på den en gang imellem, men kan ikke lade være med at røre ved den hele tiden. »Kunst er sansning«, siger han, »og der er utrolig mange mennesker, som elsker at røre ved mine figurer, ligeså meget som at se på dem«.

Det er her jeg kommer til at mindes et citat af Suzanne Brøgger, som i bogen om tusindkunstneren Tone Bonnén, let omskrevet siger, at »sorgen skal skrives i vand og glæden hugges i sten«.

John Mogensen

relser og former. Og alene forskellen på den tørre sten og den helt våde og skinnende sten er forunderlig. Den våde sten reflekterer hele universet og får en overflade, der minder om den bearbejdede, polerede sten. Måske var det her, den første spæde drøm om at arbejde i sten opstod.

Oskar har ikke lyst til at prale så meget af sit første »værk« – et simpelt fuglebad. En stor sten var trillet ned ad skrænten ved sommerhuset på Mols og flækket i to dele, som simpelthen bare »krævede« en let bearbejdning for at forvandle sig fra natur til brugsgenstand.

– Men det var her jeg opdagede hvor spændende det er at udnytte stenens uendelige muligheder. Men det er først for tre år siden, jeg for alvor gik igang med at lave stensulpturer.

Med en håndværkers og kunstners oprigtige glæde ved redskaber fortæller 'stenmanden' begejstret om, hvordan han tumler de tunge sten og former dem med vinkelsliber, mejsel, stokhammer, riffelhammer og diamantredskeber, der både kan fræse, bore og slibe i alle finhedsgrader.

Hvor har du egentlig dit atelier?

Spørgsmålet får Oskar til igen at grine. Ordet 'atelier' smager nok for meget af Kunst med stort K.

– Jamen jeg arbejder da bare herhjemme, eller når jeg er i sommerhuset. Det er nu ikke helt uproblematisk at arbejde hjemme i parcelhuskvarteret. Jeg har en tålmodig kone og tolerante naboer, men stenarbejde er jo ikke broderi eller papirklip. Det støver og larmer forfærdeligt, så jeg skal tage hensyn til vind og vejr. Støj og støv fra en vinkelsliber er ikke et godt

akkompagnement til et grillparty, eller når man slikker sol. Så jeg må tage hensyn – og kravler så lidt rundt om huset for at en finde en arbejdsplads, som forstyrrer mindst muligt.

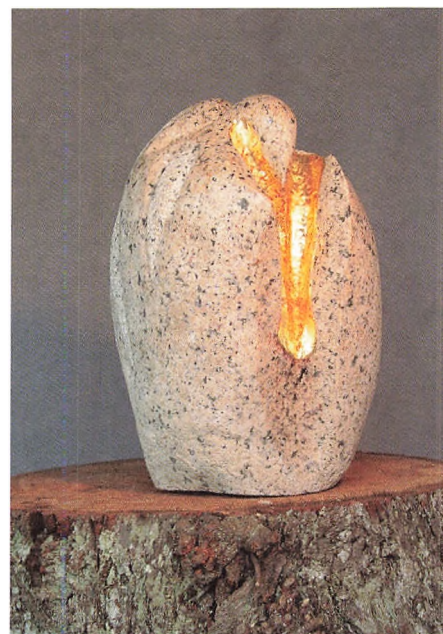
Du kan ikke lide, at jeg kalder dig kunstner, men du har jo haft dine første rigtige udstillinger?

– Ja ... jeg opdagede, at mange mennesker roste mine skulpturer, og da jeg efterhånden havde lavet omkring 17 figurer, var der jo til en udstilling. Så i marts og april udstillede jeg på Bramminge Egnsmuseum. Det var oprindeligt min bror, som skulle udstille sine oliemalerier, men de ville også gerne se mine stenarbejder. Egentlig ville de kun have fire udstillet, men det endte faktisk med 11 skulpturer, fortæller Oskar undseligt.

– Det var en flot udstilling, fordi stenene blev placeret efter form og farve i forhold til malerierne. Og så har Arne Friier med hjælp fra datteren Line udarbejdet et utrolig flot og professionelt katalog med fotografier, der trækker det smukkeste i stenene frem, fortæller en taknemmelig Oskar.

»En dag vil jeg bestemme mere end stenen«

Kataloget er også blevet brugt i forbindelse med en udstilling i Jernved Aktivitetshus, og helt aktuel er en udstilling i Danske Bank i Ri-

»Vulkan med glødende lava«.

... og hovedbrud bliver til stenbrud

»Kriger med glasøje«.

Vi kender dem – lærerne – når de lusker rundt på skolen i deres karakteristiske outfit med kridt på ærmet og en stabel stile eller bøger under armen. Vi kender dem som domptører ved kateder og tavle – og som kolleger i rygerum eller kantine. Men hvad pusler de egentlig med, når kridtet er børstet af og rette(r)gangen er overstået?

I dette og kommende årsskrifter vil redaktionen prøve at løfte sløret for hemmeligheder og hobbies – og det der er mere! Vi tager hul på bylden (?) med et interview med en af de lærere, som har været længst tid på skolen. Han har mest haft sin gang hos »cykelsmedene« – underviser i matematik, fysik og naturfag, men det er også ham, der år efter år belemrer eller belønner kollegerne med nyt skoleskema. Vi taler om Oskar Christensen, en stille mand, men med en underfundig humor og et spiddende vid. Og så – for mange – en hemmelighed af de store: han har hang til sten! Og han gør noget ved dem. Så meget at han i øjeblikket er højaktuel med flere udstillinger. Oskar er stenkunstner! Så hvis nogen på skolen tror, at sten er geografernes private domæne, tager de gruelig fejl.

På det obligate spørgsmål om, hvordan han startede som kunstner, bliver Oskar lidt jysk forlegen. Han har svært ved at vænne sig til »kunstnerrollen«, men bliver alligevel så grebet af at tale om sit arbejde med stenene, at man ikke er i tvivl om, at her brænder en ægte kunstnerisk ildsjæl.

– Jeg er jo nok påvirket af mit barndomsmiljø. Min far var møbelsnedker i Ribe, så jeg har på nærmeste hold set, hvordan man omformer et naturmateriale til brugsgenstande eller ligefrem møbelkunst. Det var fascinerende, og i øvrigt arbejdede min far også mere kunstnerisk ved at lave trærelieffer. Og da min ældre bror også arbejder med kunst – han laver oliemalerier – ja så er jeg måske lidt arveligt belastet, smiler Oskar beskedent.

Men hvornår kom du selv igang ... og hvorfor lige sten?

– Jeg har faktisk altid været tiltrukket af naturens egne materialer. Og der er noget urstofagtigt over sten, noget tidløst og massivt som virker umodtagelig for bearbejdnings, og så alligevel lader sig forme – både af naturen selv og så altså af mennesker. Sten er ikke bare sten, men er utroligt forskellige i form, farve og struktur.

Stenenes og redskabernes magi

Oskar fortæller sig entusiastisk i granit, porfyr, øjegynejs, syenit, larvikit ... så interviewereren må have ordbogen til hjælp, da han konfronteres med en eventyrverden med navne som kinnedia-bas og granat amfibolit.

– Der er noget magisk over sten. De første mange år nøjedes jeg med at være passiv tilskuer. Når jeg gik langs stranden kunne jeg fortabe mig i de mange strandsten i alle stør-

og selv var hun iklædt det samme forklæde, som mange af flaskerne var blevet udstyret med. Jeg følte mig fortabt og overvældet på samme tid. Og vidste jeg ikke bedre – og var det ikke i Italien – havde jeg troet, man ventede kongelige til spisning, for i Danmark ville jeg aldrig komme til at se et lignende morgenbord.

Efterhånden som flere måltider havde passeret, var det tydeligt at se såvel som at smage, at ikke kun morgenmåltidet, men mange andre delikate, fine og ansete danske måltider har Italien som forbillede. Mødet med den italienske madkultur havde således gjort en ende på min naivitet vedrørende den dansk-italienske mad, selv om jeg nu også er i stand til at forstå denne stræben efter perfektionisme som desværre synes umulig at opnå. (*Anna*)

Just Pedalling Through

»Nuovo Negozio aperto qui!« a set of almost hysterically pink letters spell out on a brownish old facade, and my speed lets me linger for no longer than the thin tenth of a second, before the old noisy bike carries me further down the road. My feet are tired, but still pedalling with a speed and an enthusiasm as if this ride had just begun, and as if my entire body was not aching and sore as the result of nearly 20 hours of travelling. The lights around me enter my mind as quick, impatient flashes which are all fighting for my attention in one endless stream of impressions. I do no longer have to think about pedalling; my feet have accepted their jobs as nothing but steady workers, leaving my mind free to take in the moment. While trying to keep up with Bea and Christine ahead of me and fighting to zigzag between the numerous cars with the necessary accuracy, it feels as if I am watching everything from a safe distance. A car honks loudly at me as I just manage to pass by without becoming another number in the

statistics of traffic related accidents, and for the first time I notice my feet pedalling and the slight chilly feel in my hands. (*Nanna*)

Blasphemy?

I had great expectations, but my search around the house was of no avail. I did not find any traces of sacred relics on the walls and I even had a hard time finding a bible. No rosaries or anything else to show the religious persuasion of my host family. I have to admit that even though I consider myself an unprejudiced person I was more than a bit surprised. I found the bible next to Hemingway and H.C. Andersen, and my disappointment was further increased as it turned out that the girl I was staying with had not even read it. I managed to ask – very en passant – if we were going to attend the service, it was Sunday after all. My host family looked quite shocked and worriedly asked me if I wanted to go, because they had not been to service for many years. (*Peter*)

Sensing Venice

Italy. Venice. Is this not THE dream? I think it is! I stand there on the San Marco Square and no matter where I look I see treasures of history. Things that have taken place long ago. People that have lived, sailed, danced. All the things mankind do. The feeling is indescribable and overwhelming. I take a trip through history and experience a time of glory and affluence. A time of huge dresses and men with manners, a time when everyone knew their place in society and virginity was a virtue. I am relieved from all that weighs me down, simply because it is impossible to be unhappy in a place of such taste. Only the cold wind that blows from the sea, reminds me that I have to return to my everyday life far away from this new place of mine. (*Sofie*)

2.b på jubeltur i Venedig kom også forbi »Sukkenes bro«.

siger intet. Jeg bliver spurgt, om jeg vil med hen og købe noget mad. Idet jeg går ud af ventesalen, observerer jeg nogle af de ventende folk, der i det skjulte observerer posedamen. Deres ansigter er forvredne af ubehag. Udvalget af mad er begrænset, men jeg får da bestilt en sandwich: »*Vorrei un panino con prosciutto crudo*«. (Mikaela)

Protestanter bliver katolske i hovedet

Jeg havde læst, at troen kunne flytte bjerge, men det havde jeg netop selv dementeret. Bygningen ikke så meget som skælvede under mit (det var jeg overbevist om) intense og frygtindgydende blik. Tværtimod knejsede den stolt over vore hoveder. Hoverende. Det var selvfølgelig en kirke. På trods af min naturlige – omend uforklarlige – uvilje og mistroiskhed over for kirker kunne jeg ikke lade være med at føle et stik af ærefrygt, som jeg betragtede dette monumentale bygningsværk. Det var ikke så meget størrelsen, der intimiderede mig. Det var selve stedet, stemningen. Kirken var bygget på en lille høj, hævet over de omkringliggende hu-

se. Jeg prøvede at overbevise mig selv om, at det kun var på grund af mit dårlige udsyn, at bygningen som et andet Babelstårn så ud til at strække sig op i skyerne. Jeg gik nogle skridt tilbage, og straks antog kirken mere normale proportioner (...) Nogle enkelte stearinlys brændte for Jomfru Maria, men rummet var ellers uoplyst. Vi missede med øjnene, men var ikke længere bange. Vi følte os tværtimod velkomne og begyndte langsomt at bevæge os op mellem de to bænkerækker, indtil vi stod et stykke fra alteret, hvor vi satte os ned. Jeg lukkede øjnene for en kort bemærkning, mens dagens indtryk passerede forbi mine lukkede øjenlåg i en lang række, lynhurtige glimt. Jeg skelnede lyde, lugte og følelser, men intet konkret. Jeg begyndte at snurre let rundt, men det var egentlig en ganske behagelig følelse, og jeg sank længere ind i mig selv. (Peter)

Sublim italiensk gastronomi

Der var et fad fyldt med oste af alle mulige og umulige slags, der var kiks på spegepølse – spegeskinke – landskinke – landpølse – der var bresaola og prosciutto. Dertil var selvfølgelig brød og knækkere i utallige forskellige former og farver. Det skal da også nævnes, at var man mere til det søde, fandtes et sådant hjørne i høj grad. Det undrede mig, at jeg overhovedet havde kunnet se dekorationen i første omgang. Lige foran mig var placeret den yndigste tallerken med blå glasur i siderne, og just over hovedet på denne blåtpyntede rundling stod glas sat op i række fra lille til stor. I dem var så mange tænkelige safter at de tilsammen udgjorde alle regnbuens farver.

Forbløffet og ikke mindst hæmmet kiggede jeg – efter min erindring og forestilling – noget hjælpeløst op på værtinden, som havde stillet sig lige over for mig på den anden side af bordet med et pænt foldet viskestykke over armen,

Ånd og brød – danske, engelske og italienske indtryk

Fra den 8.3. 2003 til den 15.3. var 2.b på udvekslingsrejse til Verona og Venedig. Fra den 23.4. til den 29.4. var der genbesøg af de italienske elever fra Verona. Både i dansk hos Lasse Gregersen og i engelsk hos Johannes Andersen har klassen skrevet om deres rejseindtryk. Redaktionen har fået lov til at låne nogle godbidder.

»Jeg bliver lagt mærke til, derfor er jeg«

Overalt i Italien er der monumenter fra gammel tid. Store og små bygningskonstruktioner, som overalt fortæller, at det er et land med en lang historie og mange traditioner, men de fortæller også den unge generation, at de kun er her et stykke tid, et lynvisit. Når man er ung, er man nødt til at tro det modsatte: at historien begynder med en selv, og at alt kan laves om. Men jeg mødte en ungdomsgeneration, som ikke havde brug for at lave noget om. Så længe de kunne køre på scooter og gå på diskoteker, var det ligesom, at alt andet var ligegyldigt. Der var en mentalitet, som sagde: »Jeg bliver lagt mærke til, derfor er jeg«, og en uansvarlig barnlighed udsprang fra deres større eller mindre ligegyldighed over for emner som politik, religion og uddannelse. Det var en slags apatisk dans om guldkalven, eftersom fokus var rettet mod materialismens lune goder, og den stolte kulturarv og historie synes at forsvinde i den unge generations værdier, som ser ud til at have taget en radikal drejning væk fra, hvad de var engang. (Nils)

Posedame og en panino con prosciutto crudo

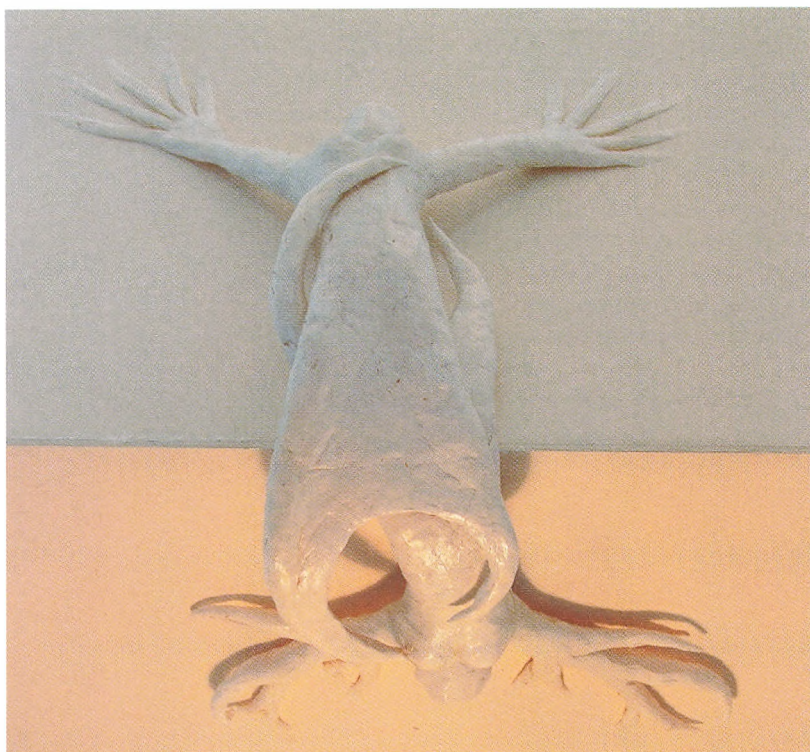
Jeg kan i fred og ro betragte posedamen, som virkelig har fanget min opmærksomhed. På fødderne har hun brune hjemmesko med gummisål under, hendes brune strømper skærer ind i hendes blottede skinneben. Den blomstrede nederdel når til lidt under knæet, hvorefter de hævede, rødmossede skinneben kommer til syne. Hun er pakket ind i et rød-gul-orangefarvet tæppe, hvorunder jeg skimter en grøn dunjakke. Den grå hue dækker håret og den øverste del af panden. Hendes ansigt har dybe rynker, huden ligner læder, og de mørke øjne ligger dybt i ansigtet. Hun har to poser stående ved siden af sig. En hvid papirpose og en af plastik. Jeg tænker, om det mon er alle hendes ejendele. Hun er krumbøjet og sidder, som ville hun gemme sig. Nu og da mumler hun et par ord. Hun hiver et lommetørklæde frem og tørrer den løbende næse. Jeg hører en af mine klassekammerater sige: »Hold kæft, hvor frastodende«. Jeg

»At rejse er at leve« kunne også være motto for livet i gymnasiet. Her en rejse-collage af Mads Lund, 3.x.

Min skulptur er udformet i forhold til, at den skal være placeret i Rød Bygning oven over brandtrappen, hvor endevæggen fra loftet forenes med loftet på etagen nedenunder (ved musiklokalerne).

Skulpturens funktion er at skabe en forening mellem den gamle del af Rød Bygning og det nye loft/studieområdet. Den skal sammen med korridorens skrå loft skabe og fuldende en bølge, hvorved det skarpe hjørne afrundes – herved forener skulpturen på en elegant måde de to rum.

I form af to kvindelignende skikkelser forenet med deres ben, der er udformet som en overgang fra menneskeben til havfruehale, symboliserer de to figurer overgangen fra den gamle bygning til det nye loft og yderligere overgangen fra barn til voksen, dvs. ungdommen som den forenende fase, som den jo også kommer til udtryk i gymnasietiden.

Overkroppen er det eneste, som er forskelligt på de to figurer. Armene på den nederste er udformet som rødder, der samtidig med, at de kan beskrive roden i den gamle Røde Bygning, kan symbolisere roden i form af barndommen, den kraftige rod, som trods menneskets udvikling altid vil holde fast i grunden, ligesom træets rødder i naturen. På den øverste figur er armene udstrakte og hænderne griber op og bliver ét med væggen. De viser det opadstræbende, griber efter livet og fremtiden, som eleverne har foran sig. Den øverste figur er yderligere placeret således, at den strækker sig op i korridoren. Den strækker sig op, hvor valgene indsnævres, hvor den unge student finder sin levevej.

Skulpturen illustrerer altså gymnasiets uddannende og udviklende funktion for de unge elever. Foreningen mellem barndommen, mulighederne, roden og det voksne liv, det opadstræbende og indsnævringen i den videregående uddannelse.

De to ansigter er blot udformet som tre rene flader. Denne udformning er skabt for at vise, at der i figuren ikke er tale om nogen individuelle personer, men om en masse. En masse, som i form af ungdommen altid vil flyde inden for gymnasiets mure.

Eva Esmann Behrens 3.y

– en beretning fra 3.g klassernes temadag om buddhismen

Selv om den 5. februar var en kølig dag plaget af frostgrader og isnende vindstød, varmede den bleggule vintersol med sine skarpe stråler vores døsigelige legemer, da vi, halvblinde efter et par timer i *Øst for Paradis'* altomsluttende biografmørke, begav os af sted mod skolen. Vi havde tilbragt tiden i biografen med at se den indiske instruktør Pan Nalins film »Samsara«.

Stadig tumlende med indtrykkene fra filmen begyndte vi undervejs i latinerkvarterets smalle gader at gøre os tanker om det næste punkt på dagens program; et møde i festsalen med den tibetanskfødte, buddhistiske Lama Lakha. Forhåndsforventningerne var ganske stereotype: En lille, skaldet mand, der uafbrudt fremfører visdomsfyldt tale, bærende Dalai Lamaske briller og et rødt lagen som eneste beklædning. Et årvågent blik stift rettet mod jorden på konstant udgik efter myrer, edderkopper og andet småkravl, der for enhver pris skal bevares i live og beskyttes fra skånselsløst trampende menneskefødder. Og nu det forventede Men. Virkelighedens Lama Lakha adskilte sig på mange punkter fra den fantasifostrede, og ved vores indtræden i festsalen overså vi derfor næsten den lille asiatisk udseende mand, ulasteligt klædt i skjorte og lærredsbukser.

Den lille mand syntes dog at fylde væsentligt mere, da han blot fem minutter senere med et hyggeligt smil på læben indtog scenen for at oplyse os om det for ham ganske hjemmevante emne, buddhismens lære. På et ganske godt sammenhængende engelsk iblandet en håndfuld spredte danske gloser og enkelte vittige kommentarer, berettede han først sin hidtidige

livshistorie fra fødslen i Tibet, over flugten til Indien, til livet i Danmark som rengøringsassistent og siden kursus- og foredragsholder. Derefter fortsatte han – uafbrudt smilende – med en kort gennemgang af buddhismens grundlæggende elementer, som de fleste af os via religionsundervisningen på forhånd havde stiftet bekendtskab med, imens der sørgedes for pauser til publikums spørgsmål undervejs.

Spørgelysten blandt publikum var stor, og der berørtes emner som kvindens stilling i buddhismen og reinkarnationens natur. De fleste spørgsmål besvaredes ganske fyldestgørende, mens nogle enkelte af mere penibel karakter forståeligt nok fik et mere undvigende svar. Filmen diskuteredes kun ganske kort, da ethvert tilløb til dybtgående debat overdøvedes af hujende protester fra de matematiske 3.g-klasser, der desværre ikke havde set filmen. Ellers var tonen generelt hyggelig og positiv, og Lama Lakha gav en levende beskrivelse af buddhismen. Og imens skinnede solen videre udenfor.

Lotte Randeris Kristensen 3.c og Simon Lykke 3.c

At tilfredsstill tusind behov eller overvinde et enkelt begær?

Onsdag d. 5. februar havde alle 3.g'ere fælles temadag i religion om buddhisme. I den forbindelse så vi den lidt over to timers lange film »Samsara« i Øst for Paradis, der er kendt for at lægge vægten på smalle film, der appellerer til et mere snævert og i nogles øjne mere intellektuelt publikum. »Samsara« er et godt eksempel herpå, da den i sin skildring af den buddhistiske munk Tashi, der forlader klosterlivet for at leve i den verdslige verden, og hvad der til hører af begær og fristelser befinder sig milevidt fra de hollywoodske film, der ligeledes har den tibetanske buddhisme som omdrejningspunkt, hvor »Syv år i Tibet« nok er den mest kendte.

Tempoet og volumen i »Samsara« er skruet drastisk ned, så de enkelte detaljer bliver synlige, og stilheden iørefaldende. F.eks markerer to nedfaldne blade diskret filmens start og slutning: Det første, et nyudsprungnet blad genkender hovedpersonen Tashi, da han i foråret vender tilbage til klosterlivet efter tre års isoleret meditation i bjergene; det andet, et falmet, falder på hans vej tilbage til klosteret, da han et efterår adskillige år senere vælger at forlade sit verdslige liv med kone og barn.

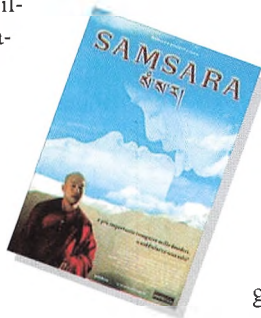
Filmens titel »Samsara« er et grundbegreb i buddhismen, der bedst oversættes til dansk med »livshjulet«, der symboliserer den verdslige verden, hvor alt er forgængeligt, men hvor mennesket før eller siden via genfødsler vil opløses og blive en del af Nirvana; men vejen til Nirvana er lang og lidelsesfuld! Buddha angiv-

er i sin Benarestale, hvorledes den rette vej er den *gyldne middelvej*, der beskrives i *de fire ædle sandheder*, som angiver nøje retningslinier for, hvordan livet skal lives. De buddhistiske munke, som hovedpersonen Tashi tilhører, er tættest på at opnå Nirvana; alligevel vælger han at opgive sin høje rang for at følge sit seksuelle begær, der med stadig kortere mellemrum vækkes i ham.

Adskillige år senere og erfaringer rigere vælger Tashi at vende tilbage til sin munketilværelse, men kort før klosteret møder han sin kone Pema. Hun taler inderligt og længe for, at han skal blive hos hende og deres søn, men understreger gentagne gange, at valget er ingen andres end hans eget, og det er fuldstændig op til ham, om han vil leve sit liv i landsbyen med sin familie eller i klosteret med munkene. Hvad Tashi vælger, røber filmen ikke, slutningen er på den måde åben og kan pege i begge retninger alt afhængig af, hvor vægten lægges.

Den indiske instruktør Pan Nalin har sagt følgende om filmen: »Vi har alle på et eller andet tidspunkt i vores liv været fristet til at forandre ting, flygte eller forlade alt og rejse et andet sted hen. Samsara handler om det sted.«

Rikke Grønberg Hansen, 3.z

en 4-årig uddannelse som fysiker fra Sulahadin Universitetet i Arbil, hvor han efterfølgende underviste i et år.

Abdulhusain Hameed, der også er fra Irak, har en universitetsuddannelse med speciale i olie kemi. Han arbejdede to år i oliesektoren i Irak, men måtte i 1979 flygte pga. sin politiske holdning. Han har efterfølgende undervist i kemi i Yemen og Syrien og taget en Ph.D. på universitetet i Sofia, Bulgarien, hvor han blev ansat som forsker og underviser på universitetet. Pga. omvæltningerne i Østeuropa flygtede han fra Bulgarien og kom i 1994 til Danmark. Abdulhusain har kone og tre børn. Den ældste, en søn, bliver student i år fra Viby Amtsgymnasium.

Det danske gymnasium på godt og ondt

Kamal og Abdulhusain har begge fundet forløbet meget interessant. Det faglige indhold er ikke væsentligt anderledes end i Irak. Det er derimod undervisningsmetoderne og elevlærerforholdet, som de er meget positive overfor. De synes at eleverne er søde og dygtige til fysik og kemi, hvor niveauet er meget højt. Dog tager vi for let på den teoretiske fysik ifølge Kamal. Han synes, det er forkeert, at vi ofte lader eleverne arbejde eksperimentelt med et emne, før de indføres i teorien.

Niveauet i matematik er meget lavere end i Irak, hvor i parentes bemærket 80-90% af ungdommen får en gymnasial uddannelse. Vi burde stille større krav til elevernes færdigheder i elementær matematik. De synes, vi lader eleverne slappe for meget af ved f.eks. at lade dem sidde med åbne bøger og bruge lommeregner til helt banale udregninger. Endelig har de også bemærket, at nogle elever er lige så optaget af SMS-beskeder som af at følge undervisningen!

Abdulhusain vil gerne undervise i gymnasiet. Han har i løbet af foråret bestået »Kursus i kemiske undervisningsforsøg« på Århus Universitet og har efterfølgende søgt en uddannelsesstilling (den nye betegnelse for pædagogikumforløbet) på et gymnasium i Århus – desværre med negativt resultat.

Kamal har svært ved at se sig selv som gymnasielærer. Han føler, at den sproglige barriere er meget stor. Han skal desuden først tage en 2. del i fysik og en 1. del i matematik på universitetet, før han kan komme i betragtning til en uddannelsesstilling i gymnasiet. Da Kamals kone er syg, vil han få svært ved at koncentrere sig om et så langt efteruddannelsesforløb. Han håber derfor på en stilling i industrien, hvor hans faglige kompetencer umiddelbart kan anvendes. Måske danske virksomheders eventuelle deltagelse i genopbygningen af Irak vil kunne åbne deres øjne for Kamals kvalifikationer!

Abdulhusain og Kamal er to meget interesserede og imødekommende mennesker. De er fagligt meget velkvalificerede. Vi har været glade for samarbejdet og samværet med dem og håber, at der meget snart gøres plads til dem på det danske arbejdsmarked, både for deres og samfundets skyld.

Poul Thulstrup og Poul Roed Kristensen

Mobiltræf. – Måske skulle kravet om deponering af mobiltelefoner til eksamen overføres til timerne?

Abdulhusain Hameed

Kamal Sulaiman Zada

»Mangfoldighed i gymnasieskolen«

Fysikeren Kamal Sulaiman Zada fra Sulaimani i kurdisk Irak og kemikeren Abdulhusain Hameed fra Basra i Irak har i forårssemestret fulgt den naturvidenskabelige undervisning på Aarhus Katedralskole. Krigen i Irak tilførte forløbet et dramatisk islæt. Abdulhusain kunne ikke få forbindelse til Basra, men Kamal var via mobiltelefon i løbende kontakt med familie og venner i Irak. Det gav os, der fulgte de to gæster, lejlighed til at høre om befolkningens oplevelse af krigen. Denne artikel skal dog ikke handle om krig og ødelæggelse, men om fred og udvikling.

Mange herboende højtuddannede flygtninge og indvandrere har som bekendt meget svært ved at komme ind på det danske arbejdsmarked. F.eks. har Abdulhusain Hameed søgt ca. 300 stillinger i Danmark, men kun været til én jobsamtale. Med begrundelsen »du er overkvalificeret« fik han ikke stillingen. Det er et indlysende spild af ressourcer at holde disse meget velkvalificerede mennesker væk fra det danske arbejdsmarked, hvor industrien i stigende grad efterlyser folk med netop naturvidenskabelige kvalifikationer.

Gymnasieskolen vil om få år mangle undervisere i de naturvidenskabelige fag. Med det formål at få højtuddannede flygtninge og indvandrere ind på det danske arbejdsmarked, herunder specielt gymnasieskolen, tog Gymnasieskolernes Lærereforening initiativ til projektet »Mangfoldighed i gymnasieskolen«. Projektet, der er et samarbejde mellem GL og en række statslige, amtskommunale og kommunale institutioner, har givet nogle flygtninge og indvandrere mulighed for at følge undervisningen på en række gymnasier i Århus Amt. I hele forårssemestret har Abdulhusain Hameed fulgt to læreres undervisning i kemi på Aarhus Katedralskole, mens Kamal Sulaiman Zada har fulgt to andre læreres undervisning i fysik og matematik. Formålet har været at give dem et indblik i gymnasieverdenen, så de på denne baggrund kan afklare, om de vil søge beskæftigelse i gymnasieskolen.

Kamal Sulaiman Zada er gift og har en datter på 14 mdr. Hans kone, der er fra Iran, kom som flygtning til Danmark i 1998. Kamal, der altså er fra Irak, kom via den danske ambassade i Teheran til Danmark i maj 2001. Han har

Ditte Cathrine Schmidt, 3.d

*Drømmer jeg, eller er jeg
vågen? Nok giver skolen
både udsigt og indsigt, men
en rundhorisont på 360°?
Er der nisser på spil, eller er
det bare fotograf Frier?*

Mette Hjortkjær, 3.x

»KAN MUNDEN VI FÅ RET PÅ GANG«

(N.F.S. Grundtvig fra »Velkommen i den grønne skov«1843)

Grundtvig blev student fra Aarhus Katedral-skole i år 1800, og sine oplevelser af skolen sammenfattede han i karakteristikken »den sorte skole«. Selv om Grundtvig senere modererede opfattelsen og fremhævede, at han brugte den polemisk i sit skolepolitiske arbejde, er det sandt, at skolen et pænt stykke op mod vor egen tid har været præget af en meget konservativ ånd.

Stadig i dag springer skolen ikke med på den vogn, der kommer susende forbi læstet med nye tanker om skoleudvikling og pædagogik. Udviklingen har sit eget tempo, og derfor får ændringerne på skolen nok en dybere – og i hvert fald mere gennearbejdet – karakter.

I skolens målsætning for skoleåret 2002-2003 har der været fokus på pædagogisk udvikling. Det har resulteret i eksamensforsøg i fagene dansk, musik, engelsk, naturfag, musik og græsk. I historie arbejder to klasser med ændrede pensumplaner. De fleste af disse initiativer befinder sig inden for Undervisningsministeriets forsøgsprogram.

Ud over det pædagogiske udviklingsarbejde, der foregår i den enkelte klasse og i den enkelte faggruppe, har skolen iværksat et større pædagogisk projekt. Derfor blev sproget på Kate-

dralskolen beriget med et nyt ord: Flexsuger. I forvejen har vi fleksblokke og fleksdage, så måske er det ikke så originalt at opfinde flexsuger. Men de kom frem som et behov, da en målsætning for skolen er at variere undervisningsformerne, skabe rammer for et bredere tværfagligt samarbejde og skabe mulighed for projektorganiseret undervisning.

For hver årgang blev der i fællesfagene planlagt to flexsuger, hvor indholdet skulle aftales mellem klassens lærere og eleverne. I løbet af året skete der på baggrund af de indhøstede erfaringer justeringer af formen, men samlet var forsøget en succes, der fortsætter – i en ny form – i det nye skoleår.

Flexsugerne skabte ramme om mange initiativer: Samarbejde mellem to eller tre fag om konkrete projekter, ud-af-huset arrangementer, et spændende projekt for alle 3.g'ere med læsning af Sofokles' tragedie om »Antigone« og Århus Teaters meget spændende opsætning af stykket. Samtidig gav det også lærerne erfaringer med en anden måde at organisere undervisningen på – erfaringer, der får betydning fremover med arbejdet med den nye gymnasierreform.

Johnny Sørensen

Kreativ tegning! – Striben fra »Egoland« er venligt udlånt af vores gamle kollega, Ivar Gjørup, som har et skarpt blik for noder og unoder i skoleverdenen. Han forlod den!

... men sommetider mere end sommetider!!!
Her er det elever fra den nuværende 3.b, som får sig et tiltrængt hvil.

men kun kortvarigt, så smutter han tilbage til sin sofakrog... men hov... hvor blev han nu af?

To piger sidder over for hinanden ved et bord ud mod vejen. De spiser og læser fotokopier. Den ene hiver Politiken frem og underholder veninden med citater fra bagsiden.

Pludselig er den høje dreng der igen. Denne gang i skrædderstilling på sofaen og med bogen slået op. Han lader sig dog villigt distrahere da en kammerat kommer og slår sig ned. Flytter op så han sidder på bordet og de sidder over for hinanden. Så glider han helt ned på gulvet, stadig med bogen opslået i hænderne.

Men hvorfor ikke skubbe endnu en sofa hen og ligge på maven.

Pigen med hestehalen læser fortsat koncentreret i »den brune bog«. Men nu må hun lige massere skulderen en gang, hvorpå hun igen lader sig opluge af bogen.

Hele gruppen ved cola-automaten er nu forsvundet. Arme og hoveder dukker op og ned bag automaten. Der foregår en venskabelig slåskamp. Nu lægger hele gruppen sig på maven på sofaerne med ansigterne mod hinanden. Alle har »den brune bog« slået op foran sig.

Printeren driller. En pige med et determineret udtryk i ansigtet venter utålmodigt på at den skal spytte hendes engelske stil ud. Så kommer den endelig. Hun går hen til sofagruppen og har ikke vanskeligt ved at tiltrække deres opmærksomhed om en minimal skotøjsæske, hvori der befinder sig et par minimale sandaler med meget høje meget tynde hæle, som hun med ærefrygt viser frem. Dronningeballet?

Den høje dreng er væk igen, – men ikke længe. Med energiske skridt kommer han op ad trappen bærende på en tallerken mad og et par juicer.

Næsten alle computerne er tændt, og ved flere sidder der to sammen. To drenge taler dæmpet sammen og peger på skærmen. De bliver enige, og den ene noterer på kopiarket.

Nu er Politiken foldet sammen. En lærebog med noget der ligner samfundsfaglige modeller bliver studeret, mens slikkepinden roterer i munden.

Pigen med hestehalen er færdig. Hun klapper bogen i, pakker sammen, tager frakken på og går nedenunder ad den krogede trappe.

Jo, der bliver studeret en hel del, mens råhyggen driver op ad stolper og ned ad vægge.

Lisbet Iversen

STUDERES DER I STUDIEOMRÅDET?

En tilfældig torsdag i blok 3 går jeg op i studieområdet. Næsten alle borde er optaget, men midt i området er der en ledig plads hvorfra jeg kan iagttage store dele af aktiviteterne.

Den skarpe martssols lys bliver blødt når det blandes med det jævne lys fra lamperne. De næsten hvide vægge giver en rolig baggrund for de markante mørkebrune spær, bjælker og stolper der med alle deres vinkler giver rummet en intim atmosfære, understreget af de store grønne planter. De huleagtige skrå vægge og lofter sluger lydene så den livlige snak bliver til en stille mumlen.

En pige med lys hestehale har anbragt sig mageligt på en sofabriks i en krog midt i området. Hun har lagt benene op og læner ryggen op ad muren. Ivrigt tyggegummigumlende læser hun koncentreret i en lille indbundet brun bog.

Lydene er bløde, ord og latter opsuges, men pludselig brøler en gennemtrængende røst gennem hulen: »Jeg er løve, jeg er dominerende, og jeg vil altid være i centrum«. Løven sidder ved det store bord ud mod skolegården, hvor ovenlys falder ned over en dreng med tophue. Han spiser sin madpakke, mens han belærer sine kammerater om overtro, løver og gruppearbejde.

En spinkel dreng kredser uroligt om printeren. Han bliver hele tiden kontaktet af et par piger, der sidder og hygger i sofagruppen ved den kamuflerede cola-automat. Han lader sig beredvilligt aflede, dapper derhen, men afbryder straks samtalen, da den forjættende summen signalerer at et print er på vej.

En anden dreng, høj og hurtig i bevægelserne, bevæger sig med fjedrende skridt hen

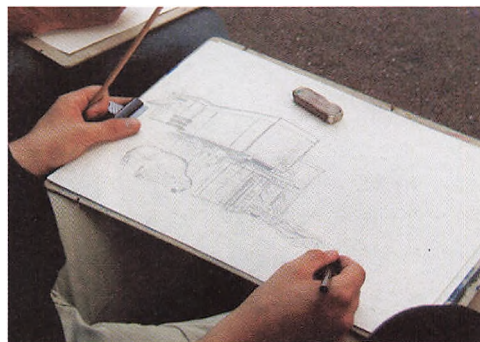
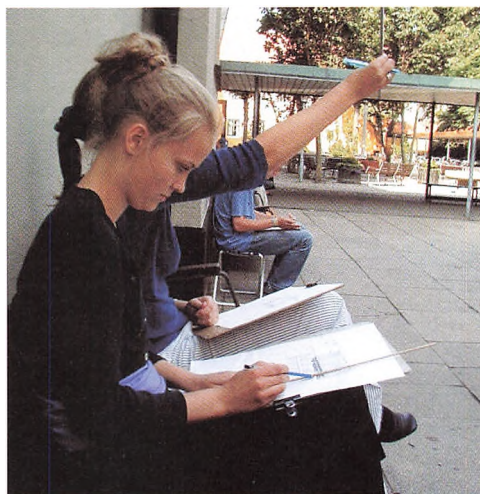
til pigerne i sofagruppen. Han bukker sig smidigt for at komme gennem den lave bue. Han griner til pigerne og smider sig så lang han er på sofaen og kaster sig straks over sin bog, den »lille brune«.

Den urolige dreng sætter sig ved et bord for sig selv og går i gang med matematikopgaverne. Han bider lidt i blyanten og bøjer ryggen over lineal og papir. Lommeregneren ligger klar. Han forstyrres af en dreng der kommer op ad den krogede trappe, men han forsvinder hurtigt og der er igen arbejdsro. Han bøjer sig og skriver, trommer med fingrene på bordet, kaster et blik på klokken og skynder sig at skrive videre.

Den høje dreng har igen forladt sin sofa og sin bog, hyggesnakker lidt ved nabobordet,

Et tilfældigt besøg i det nye studieområde dokumenterer, at der – sommetider – arbejdes på højtryk ...

Billedkunst finder motiver overalt. Selv når skolen er under ombygning, og containere er eneste inspirationskilde.

Kvinder på Katedralskolen i 100 år

Den 19. august 1903 trådte de to første kvindelige gymnasielever ind ad Aarhus Katedralskoles port, og dermed begyndte en ny æra for den gamle skole. Fra skolens side var man absolut på vagt over for denne faretruende forandring. For eksempel udtalte rektor Engell i 1906 ved translokationen, da de to første piger blev studenter: »*Ved at give Piger Adgang til Skolen er Alvorren i Skolens Arbejde blevet ringere. Nogle af vore bedste Elever er ganske vist Piger, men gennemgående mangler Pigerne den rette Opfattelse af Begrebet Disciplin, hvad enten det nu kommer af, at de i det hele taget er livligere end Drengene, eller det bunder i Kvindekønnets almene Ringægt for regler.*«

De første piger, som kom ind i denne mandsdominerede verden, har uden tvivl haft det svært, men som årene er gået, har pigerne fået deres helt naturlige plads såvel i de sproglige klasser som i matematikerklasserne, og fra at være de sjældne få mønsterbrydere efter århundredskiftet er de nu blevet til det store flertal af gymnasieeleverne. – De er der, og ingen tænker mere på, at det kunne være anderledes.

Og dog – vi vil naturligvis fejre 100-års jubilæet og glæde os over, at uddannelse nedbryder skranke og fordomme og fremmer integration.

Forberedelserne har allerede præget dette skoleår, for en række klasser har haft stilemnar i relation til jubilæet, og i billedkunst er der fremstillet forslag til plakater og logoer, som kan bruges i forbindelse med jubilæet.

Vi har også fået et fint samarbejde med Kvindemuseet, for hvad er mere naturligt end at forene ressourcerne med vores genboer for at illustrere den udvikling, som har fundet sted

for pigerne de sidste 100 år? Der arbejdes på at skabe en udstilling, som tiår for tiår skal beskrive pigernes forhold i gymnasiet frem til i dag. Spændende dokumenter og billeder er fundet frem fra skolens arkiver, og nuværende og tidligere elever er blevet interviewet. Udstillingen åbner på jubilæumsdagen den 19. august, og der udgives en jubilæumsbog, som skrives og redigeres af en række af skolens kvindelige lærere.

Et udvalg bestående af elever og lærere er sideløbende i gang med at forberede en temadag på jubilæumsdagen. Den starter på gammel-dags maner med en skole for drenge og mandlige lærere, der skal møde til morgensang og opbyggelig tale ved rektor i festsalen. En halvtimes tid senere kommer så to piger, der repræsenterer de to første fra 1903, kørende i karet ind i skolegården. Herefter kan pigerne ikke mere holdes ude, og alle de andre piger kommer i flok og følge ind ad porten.

Tiden bliver skruet 100 år tilbage, og eleverne skal undervises som dengang og møde op i tøj, som passer til lejligheden. I festsalen vil skolens dramahold spille et jubilæumsspil, og skoledagen slutter med asfaltbal i skolegården.

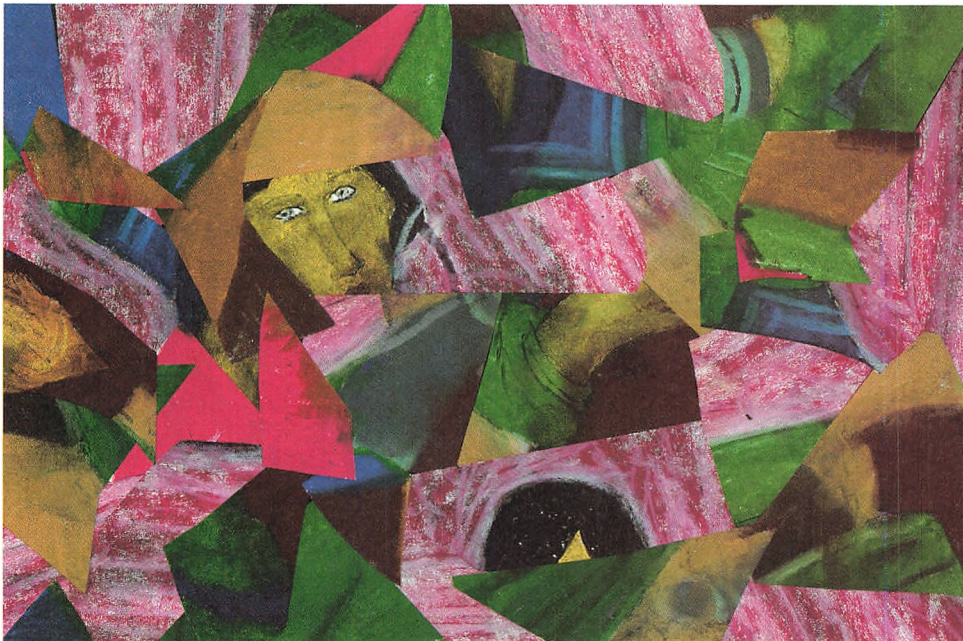
Om aftenen er der kabaret, hvor nuværende og tidligere kvindelige elever optræder, og skolens personale, tidligere elever og Katedralskolens venner indbydes som publikum.

Jubilæumsudvalget har forberedt en helt speciel skoledag for at markere, at der for 100 år siden skete noget helt specielt og glædeligt for den gamle skole.

Anna Grethe Bech

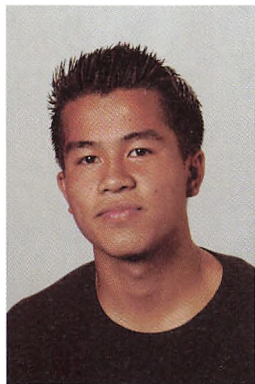

Ditte Cathrine Schmidt, 3.d.

Camilla Staniok, 3.d.

Martin Nguyen Truc Linh

Søndag morgen 2. februar blev Martin Nguyen Truc Linh dræbt i en meningsløs trafikulykke. Det er et stort tab for os alle.

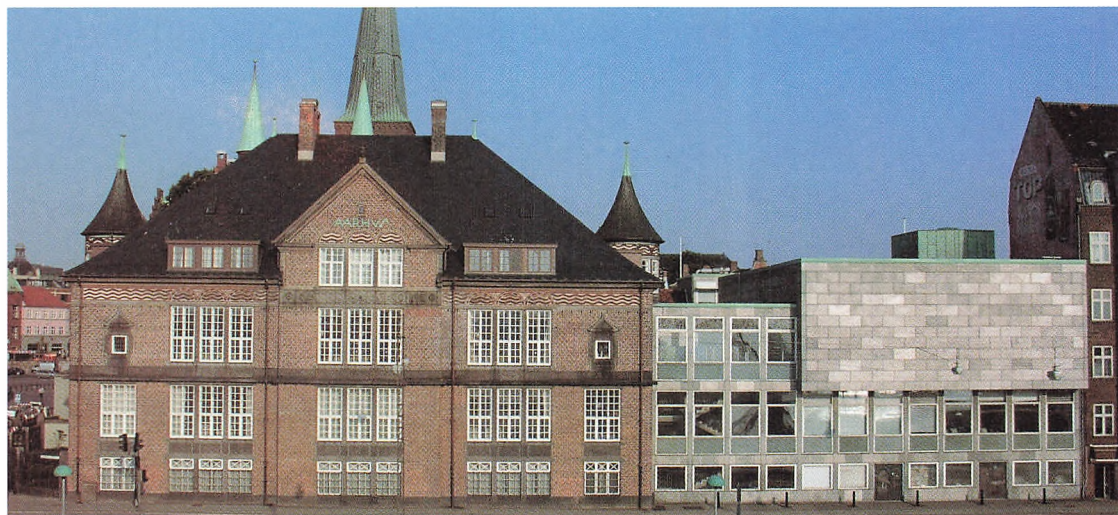
Martin var en rigtig positiv fyr, som altid spredte godt humør, og han fyldte derfor meget i vores klasse. Med sit charmerende smil kunne han blødgøre alle og gjorde det umuligt at være i dårligt humør i mere end fem minutter ad gangen. Med sit store overskud af energi var han altid klar til at hjælpe alle, som havde brug for det. Han havde en herlig humor, og man kunne grine både med og ad ham på grund af de skøre ting, han sagde. Han var god til alting og meget begavet, selv om han kun hørte, hvad han gerne ville høre, hvilket medførte, at man ofte – efter en time – kunne høre ham spørge om, hvad man havde fået for.

Han var helt sig selv og vidste, hvordan alting skulle klares, og hvad han ville med livet. I klassen var han kendt som en rigtig imødekommende fyr, som altid var med på den værste. Han var meget glad for at synge og rigtig god til det. Derfor valgte han stolt at stille op til popstars.

I skolen kunne man tit høre ham gå rundt og synge enten »Angels« eller »My girl«, og til tider begyndte hele klassen at synge med, fordi vi blev grebet af stemningen.

Martin var en rigtig god ven, som betød meget for os alle sammen, og han vil blive savnet utrolig meget. Det er vores eneste trøst, at alle de gode minder, vi har om ham, vil leve videre i hver og en.

Klassekammeraterne i 1.x

Så smukt tager den nyrenoverede Røde Bygning og Festsalsbygningen sig ud set fra havnefronten.

Niels Bach Vildbrad
Jens Chr. Vestergård-Nielsen
Kaare Nikolaj Bergh Østergaard

Anita Schriver Aagaard
Daniel Bækkelund Breum
Kasper Rosenhøj Bundgaard
Anne Geske Lindhard Christensen
Lise Elmgreen
Jane Eriksen
Louise Elmose Eriksen
Christina Fischer
Andreas Thorgaard Iversen

Sara Marie Jensen
Magnus Kjærgaard
Tue Wenzel Kragstrup
Jacob Oliver Krarup
Mai Kronborg
Casper Kierulf Lassen
Lina Lindgaard
Kristian Møller
Iben Nørup
Johan Jacob Schrøder
Steffen Hviid Simonsen
Cecilie Mi Young Sejr Sørensen
Stine Thorhauge Sørensen
Mikkel Hald Thisted
Mikkel de Linde

Plakat af Pernille Torstein Thomsen, 3. b i anledning af 100-årsjubilæet for pigernes indtog på Aarhus Katedralskole.

Et gyldent, rektoralt håndtryk i form af en hvid hue og et eksamensbevis – sort på hvidt.

I 1903 var der 11 studenter og ingen piger!

»Tradition og innovation«
sagde Lars Scheibel i sin tale
til studenterne. Et er
sikkert: »Katten« sætter
sine spor på eleverne.

Katrine Damgaard Øst
Andreas Dyssel Engel Carnera
Anne Christensen
Gitte Mie Christensen
Ida Nasri Diedrichsen

Pernille Ahrenkiel Frederiksen
Camilla Rune Gjermandsen
Jacob Rune Gjermandsen
Trine Malene Gysting
Stine Isidor
Anita Jensen
Nikolaj Jensen

Lasse Karner
Martin Kock
Annette Lauridsen
Camilla Hoe Bach Lauritzen
Mette Kastberg Lillemose
Nikolaj Bay Lund
Kristian Toft Løwenstein
Sidsel Borgen D. Nielsen
Tila Pedersen
Ditte Bech Pilgaard
Peter Emil Ryom
Johanne Marie Uldall Sørensen
Anne Sophie Thulstrup
Kristina Vindeløv Thygesen
Martin Sam Bakraie
Peter Breining
Arash Asgharian Dastnai

Merete Lund Dybdal
Laura Sophie Gjedde
Anja Haagaard
Søren Hammer
Tania Malene Fagernæs Hansen
Carina Svejstrup Hedevang
Anne Højmark Jensen
Lars Kjær
Ninja Ritter Klejnstrup
Anders Lund
Sophie Frier Nielsen
Natalie U. Nomberg
Peter Sebastian Nordholt
Michael Juul Olsen
Nikolaj Friis Rasmussen
Mikkel Tøttrup
Sinan Utlu
Daniel Wiksel
Ungaaq A. Abelsen
Anna Nathalie Aissa
Mette Bruun Baden

Panteha Bahrami
Lasse Stampe Boje
Anne-Sophie Carlson
Lasse Mohr Christensen
Mark Andreas Christensen
Tinna Hoffmann
Christian Iversen
Christian Reinbek Jørgensen
Daniel Jørgensen
Morten Lundin Karlsen
Andrew Babroud Khoudi
Eva Klänning
Line Langkjær
Johannes Vejebak Nicolaisen
Mette Hjerrild Ovesen
Sara Hougaard Pedersen
Mattias Buhl Pinna
Anna Sigrid Pii Svane
Jens Ørsted Borgkvist
Rasmus Braad Christensen
Anne Hjøllund Christiansen
Christina Weide Fischer
Rasmus Wessel Grønning
Marie Hedemann

Simon Iversen
Anne Sofie Kirkegaard
Anna Katrine Meyer Kristensen
Tore Mott Laursen
Rasmus Peter Lautrup
Sabine Lundgaard
Søren Lykke
Lea Stenskov Nielsen
Christine Hinsch Petersen
Mikkel Blichfeldt Siebken
Benjamin Niklas B. Sørensen
Emil Thomsen

STUDENTER 2002

Anja Amtoft
Matias Hedegård Andersen
Anna Sofie Bach
Jakob S. Bech-Hansen
Kristine Bisgaard
Ida Blinkenberg-Lidell
Kristian Aggerholm Bruun
Kristina Østergård Christensen
Kitt Buchardt Dideriksen
Marlene Duus
Sidsel Hornemann
Cecilie Blichfeldt Jensen
Lone Wohlert Johannsen
Azadeh Mahmoud Karimian
Rasmus Kjær Larsen
Lin Lei
William de Feuth Michaelsen
Pernille Mejlgård Mortensen
Mie Ribergård Møller
Majken Usen Nielsen
Mette Winther Pedersen
Susanne Hornbek Pedersen
Anna Skovgaard Rønne
Tine Roer Andersen
Saida Ahmidou Boukaddid

Julie Whyte Kelstrup
Anna Malgorzata Misztal
Mads Lundbye Mygind
Tina Kjær Møller
Christian Ravn A. Pedersen
Pernille Rønnex
Rebecca Van d. Westen Skogvold
Daniel Benedikt Smidt
Dina Marx Svane
Pernille Buchhave Therkelsen
Kathrine Skaarup Winkel
Anna Nicoline Gaardmand Zäll

Anders Christian Andersen
Rikke Dalgaard Bach
Ane Brøgger
Ann-Beth Christensen

Lisa Maria Degnegaard
Pernille Friis
Mette Spring Gammelgaard
Mia Katrine Donovan Gamsgaard
Naja Malene Nørgaard Gissel
Kia Lund Gram
Stina Hollesen
Inge-Mai Møller Jønsson
Anne Toft Martinsen
Glenn Lyngdal Nielsen
Sofie Søgaard Nielsen
Mathias Henning Pedersen
Lea Hemdorff Petersen
Martin Brix Petersen
Anne Heinsbak Rylund
Kristian Martin Søndergaard
Anja Agerbo Thomsen
Christian Heiberg R. Thomsen
Julie Kold Vilstrup

Asker Hedegaard Boye
Christian Brokjær
Rikke Fisker Christensen
Alev Gencay
Eva-Marie Hammond
Tina Bøgevald Møller Jensen
Emil Vendt Karsbek

*Studenterrågang 2002
fra a til z.*

Der er en lang tradition for en tale af en elev fra årets studenterhold. I 2002 var det den alsidige Jakob Bech-Hansen 3.a, der morsomt og klogt gav en karakteristisk af skolelivet og studenterårgangen.

tiv deltagelse, ikke mindst af jer unge. I skal tro på jer selv, I skal bruge jeres viden og færdigheder efter et langt skoleliv, påvirke verden omkring jer med de holdninger I har. Det skal gøre en forskel, hvad I mener. Opgaven går ud på at kombinere tradition og innovation, altså det gamle med det nye. Bland kortene på en ny måde og benyt jer meget gerne af humor. Lyt både til Bach, Beatles og Bjørk. Jeg ved godt, at de fleste af jer læser færre bøger og aviser, men i stedet får I nye hi-

istorier fra nettet og biografen – vor tids roman. Vi lever ikke i en opløsningstid, og verden går ikke under i morgen.

Jeg vil også bede jer om at tage afstand for den typiske danske mentalitet, at hver gang vi har lidt et nederlag – og der har unægteligt været nogle stykker – så har vi vundet en folkelig sejr, nederlag vendes til sejr. Tænk blot på tabet af Sønderjylland i 1864 og den tyske besættelse i 1940. Hvis vi i undersøgelser får at vide, at andre lande er bedre end os, ja, så sætter vi spørgsmålstegn ved, om man måler det rigtigt. Tænk på rapporten om børns læsefærdigheder der viste, at danske børn var dår-

ligere end elever fra alle andre lande bortset fra Trinidad, Tobago, Indonesien og Venezuela – og her gik vi og pralede af verdens bedste folkeskole. Det var dybt ydmygende og pinligt.

Rejs ud i verden og se jer omkring. Oplev det uforudsigelige, anse ikke det uventede for en risiko, en fare, men for en rigdom, en lærerig udfordring for nysgerrigheden. Indoneserne kalder på deres poetiske sprog det at rejse for at “få vasket øjnene”, har Carsten Jensen fortalt: »Jeg hører ofte den indvending mod at rejse, at rejsen er en form for virkelighedsflugt. Men der er også meget flugt i at blive hjemme. Det man ser hver eneste dag, ender man med ikke længere at se. De ord, man hører hver eneste dag, ender man med ikke længere at høre. Nationalistens erhvervsskade er blindhed og døvhed, paradoksalt nok også over for det land, han hævder at elske så højt.

Den rejsende, derimod, ser ikke blot de andre. Han ender med også at se sig selv udefra med en rejsendes nysgerrige blik. Med nyvaskede øjne ser man to ting klart: Sine egne begrænsninger og sine egne muligheder.«

Efter den 11. september har flere sagt, at verden er til eksamen.

Kære Studenter! Hjælp verden med at bestå sin eksamen. Vær med til at skabe en verden med den mest elementære af alle frihedsrettigheder, friheden for frygt.

Jeg begyndte med et digt, og jeg vil slutte med et digt, som udtrykker det samme, men nu blot sagt på fire linier. Piet Heins Gruk siger:

*Husk at elske
mens du tør det.
Husk et leve
mens du gør det.*

– og hermed dimitterer jeg årets studenter 2002 – tillykke og pas godt på jer selv.

USA »Den store Satan«, men det var bundet af politiske grunde, fordi det samarbejder med regimer, som ikke er islamiske på den rigtige måde, og fordi den vestlige livsstil, USA står for, er i grundlæggende uoverensstemmelse med en fundamentalistisk udlægning af islam. Man talte også om en civilisationskamp mellem den kristne og den islamiske kultur.

Denne debat vil fortsætte. Det vil debatten også om de fremmede i de vestlige samfund. Denne diskussion er taget kraftigt til efter 11. september, tænk bare på vores egen valgkamp i november sidste år, hvor flygtninge-invandrerpolitikken spillede en meget fremtrædende rolle.

Personligt finder jeg det vigtigt at understrege, at vi skal kunne være her alle sammen i vores lille samfund, et samfund, hvor man lever tæt på hinanden, næsten som i en familie, og derfor på godt og ondt udvikler familiens tolerance og indbyrdes opdragende disciplin. Det betyder også, at jeg finder det vigtigt, at har man valgt at slå sig ned i det danske samfund, skal man også lade sig integrere i samfundet, ikke nødvendigvis den danske kultur, men med nødvendighed – dét i den danske kultur, som er blevet en fællesnævner for demokratisk adfærd i alverdens demokratier.

Åbenheden kan ikke være grænseløs, men grænserne må heller ikke true med at lukke samfundet til. Dét er udfordringen. Ligestilling, respekt og social anstændighed hører til de værdier, vi danskere helst vil kendes på.

Som Jens Christian Grøndahl har sagt det: »Det er værdier, som ikke er demokratiske, fordi de er danske, men værdier, som er danske, fordi de er demokratiske. Det er simpelthen udemokratisk at tale om »de fremmede« eller muslimerne, som om de kunne skæres over en kam. Det er også tarveligt. Men det ville selvfølgelig være lige så tarveligt og udemokratisk at ignorere bekymringen for de integrationsproble-

mer, der åbenbart har vokset sig store. Integrationen er et fælles ansvar. Den er ikke et indgreb, men et håndtryk«.

Kære studenter! Hvis der skal komme en bedre verden ud af rædslerne den 11. september – og det skal der – er det nødvendigt med ak-

Lars Scheibel svang hverken svøben eller ferlen over de lyse hoveder, men dimitterede dog studenterne med nogle rammende citater og velmente råd.

Rektor Lars Scheibels tale til studenterne

Kære studenter!

En sen aften i 2001 fik jeg tilsendt en mail fra USA via min datter, skrevet af en alvorligt syg ung pige, indlagt på et hospital i New York. I mailen stod bl.a:

*Farer du gennem dine dage
Meget hurtigt?
Når du spørger »hvordan går det?«
Hører du så svaret?
Når dagen er forbi
Ligger du så i din seng
Med de næste hundrede opgaver
Kørende i hovedet?*

*Tag en stille dans
Ikke så hurtigt.
Livet er kort
Musikken varer ikke ved.*

*Når du farer sådan af sted
Mister du halvdelen af glæden ved at nå det.
Når du bekymrer og skynder dig hele dagen
Er det som en uåbnet gave
Bare smidt væk.*

*Livet er ikke et væddeløb.
Tag det med ro
Hør musikken
Inden sangen er forbi.*

Digtet gjorde et stort indtryk på mig.

Datoen var den 12. september; det var med andre ord dagen efter den dag verden begyndte forfra. Jeg er sikker på, at når I engang skal ud-

pege én historisk begivenhed i jeres gymnasietid, som gjorde størst indtryk på jer, vil terrorangrebet på World Trade Center og Pentagon komme ind på en klar førsteplads.

Den 11. september 2001 genopstod historien – og verden begyndte igen at forandre sig i en forbløffende hast. Efter Berlinmurens fald i 1989 var der en kendt amerikansk historiker, som formulerede tesen, at historien var slut. Den lange kamp mellem liberalisme og kommunisme var slut. Liberalismen havde vundet. Hegel havde sejret over Marx.

Historikeren og alle andre vågnede brat op. Sorgløsheden og selvtilfredsheden blev afløst af rædsel og af frygt – for hvad blev det næste? Angrebet var sat ind mod det, vi plejer at kalde »de vestlige værdier«, dvs. dybest set vore frihedsidealer, som er angrebet af kræfter, der ikke ønsker en verden, som den der blev stadig mere dominerende i tiden siden »historiens afslutning for 13 år siden«.

Forfatteren Jens Christian Grøndahl har udtrykt det på denne måde: »Det var ikke kun et terrorangreb mod bygninger og et forfærdende antal mennesker. Det var også et angreb på al mening. Sproget bliver fattigt, når død, ondskab og ødelæggelse antager så gigantiske proportioner. Man bliver stum, for det, man står overfor, synes i strid med selve sprogets væsen, der er at skabe sammenhænge, fastholde livet i dets brogede modsætninger og prøve på at give det mening. Udveksle tanker og erfaringer, nå hinanden på tværs af alle forskelle.«

Terrorangrebet blev i mange kommentarer begrundet i uligheden i verden. Fattigdommen var dens årsag. Andre forklarede, at nok var

MARTS

- 3.-7. Flexuge 2.g
- 3. Karakterer 2.g
- 5. Lærerforsamling 1.g
- 5. Musikcafé
- 6. Lærerforsamling 2.g
- 10.-14. Flexuge 1.g
- 10.-14. Rejseuge 2.g
- 11.-14. Terminsprøve 3.g
- 12. Skolebestyrelsesmøde
- 21. Fredagscafé
- 27. PR-aftensmøde
- 27. GL-møde

APRIL

- 2. Musikcafé
- 5. Dronningebal
- 7.-8. Flexdag
- 9. Forårskoncert
- 11. Fredagscafé
- 12.-21. Påskeferie
- 24. Eksamensorientering 3.g og 2.g
- 28 -2.5. 1.g danskopgave
- 28. PR-aftensmøde
- 29. Bestyrelsesmøde i »Vennerne«

MAJ

- 1. Årskarakterer 3.g
- 7. Sidste undervisningsdag 3.g
- 8. Start skriftlig eksamen
- 8. Eksamensplan 3.g
- 8. For-studenterfest 3.g
- 14. Sidste skemadag 2.g
- 15. Årskarakterer 2.g
- 15. Skolebestyrelsesmøde
- 16.-18. Store Bededag
- 20. PR-aftensmøde
- 20. GL-møde
- 21. Årskarakterer 1.g
- 22. Sidste skemadag 1.g
- 23. Start mundtlige årsprøver 2.s

Til daglig hedder transportmidlet cykel eller bus, men når der er Dronningebal, kræver etiketten standsmæssig befordring. Her er det elever fra 3.x, der bliver afhentet i en lang, lækker limousine.

Der er langt fra Dronningeballets festlige fællesskab til skriftlig eksamens isolationsfængsel.

- 26. Start mundtlig eksamen 3.g
- 26. Start mundtlige årsprøver 1.s og 2.m
- 27. Eksamensplan 1.g og 2.g
- 27. Sidste undervisningsdag 1.g og 2.g
- 27. Start mundtlige årsprøver 1.m
- 29. Kristi Himmelfartsdag

JUNI

- 5. Grundlovsdag
- 7.-9. Pinseferie
- 10. Start mundtlig eksamen 2.g
- 11. Start mundtlig eksamen 1.g
- 18. Sidste mundtlige eksamensdag
- 18. Studenterfest
- 19. Optagelsesprøver
- 19. Lærerforsamling
- 20. Dimission
- 20. Sommerfrokost
- 21. Sommerferie.

Rotter forlader sjældent en skude, som stadig flyder flot i søen. Loftets rotter måtte dog ud med hatten og koppen, mens skolens drevne rotte, rektor Scheibel, overtog roret. Tegninger af Milos Fuglsang Nissen, 3.u.

DECEMBER

2. Lærerforsamling 1.gs
3. Lærerforsamling 1.gm
4. Musikcafé
5. PR-aftenmøde
5. Fællestime med Nils Malmros
6. Julebazar
- 12.-19. Større skriftlig opgave 3.g
12. Skolebestyrelsesmøde
13. Officiel indvielse af det nye studieområde
- 13.-18. Grundskolebesøg
- 13.-19. Flexuge 1.g
20. Juleafslutning
21. Juleferie

Nej ... Skanska er ikke blevet skolens nye sponsor og heller ikke Nordisk Film. Men i forbindelse med renoveringen af Rød Bygning udnyttede den gamle Katedralskoleelev, filmmageren Nils Malmros, stilladset til lidt reklame for sin seneste film "At kende Sandheden". I december fortalte Malmros om sin film til en fællestime.

2003

JANUAR

6. Skolestart
13. Forældremøde 1.a
14. Forældremøde 1.b
16. Forældremøde 1.c
17. Fredagscafé
21. Forældremøde 1.d
22. Forældremøde 1.u
23. Forældremøde 1.x
24. AK-skolevolleyturnering
25. Melodigrandprix
27. Forældremøde 1.y
28. Forældremøde 1.z
29. Orienteringsmøde MGK
30. Flexdag
31. Flexdag
31. Gamle Elevers Fest / Kantinefest

FEBRUAR

- 3.-7 Flexuge 3.g
4. Forældresamtaler 2.g og 3.g
5. Musikcafé
6. Orienteringsmøde for kommende elever
- 8.-16. Vinterferie
17. Uddannelseskaravanen 2.g
20. Valgfagsorientering 1.g og 2.g
24. Terminsprøve 2.gm
24. Karakterer 3.g
25. Terminsprøve 2.g
25. Pædagogisk aften
27. Lærerforsamling 3.g
27. Karakterer 1.g
28. Skolefest

KALENDER 2002-2003

2002

AUGUST

- 6. Planlægningsdag / Frokost
- 7. Skolestart
- 12. Fotografering 1.g
Fotografering 2.g og 3.g
- 13.-14. 1.au Houens Odde
- 14.-15. 1.bxz Houens Odde
- 15.-16. 1.cdy Houens Odde
- 15.-16 Skriftlig sygeeksamen
- 16. Fredagscafé
- 22. Pædagogisk aften
- 23. Introfest
- 28. Generalforsamling i "Vennerne"

Træslojd er ikke længere et fag i gymnasieskolen, men på Houens Odde-turen måtte fantasi og håndsnilde igen på skemaet.

SEPTEMBER

- 3. Orientering om Større skriftlige opgave
- 4. Musikcafé
- 9. PR-aftenmøde
- 11. Emnedag
- 11. Pædagogisk dag
- 12. Skolebestyrelsesmøde
- 13. Fredagscafé

- 17. Forældrearrangement 1.gs
- 18. Forældrearrangement 1.gm
- 19. Fællestime vedr. det tyske valg ved Ulrich Frost, Goethe Institut
- 27. Elevrådsseminar
- 28. Elevrådsseminar

OKTOBER

- 2. Musikcafé
- 4. Bestyrelsesmøde i "Vennerne"
- 7.-11. Flexuge 3.g
- 7.-11. Rejseuge / flerdagsekskursioner
- 12.-20. Efterårsferie
- 24. Musikdag 1.a.uyz
- 25. Fredagscafé
- 28. Fællestime 1.g MGK musikkoncert
- 29. Skolebestyrelsesmøde
- 31. Flexdag

NOVEMBER

- 1. Fællestime 1.g og 2.g som optakt til OD
- 6. OD-dag
- 6. Faggruppedag
- 8. Fodboldturnering på Risskov Amtsgymnasium
- 8. Skolefest
- 11.-15. Flexuge 2.g
- 14. Musikdag 1.bcdx
- 14. Karakterer 3.g
- 20. Lærerforsamling 3.g
- 21. Teaterstykket »Le Petit Prince« opføres af Jean Claude Flamand og co. for franskhold på nær 1.g FRB
- 21. Karakterer 2.g
- 22. Fredagscafé
- 27. Karakterer 1.g
- 27. Lærerforsamling 2g

Kantinepersonale:

Erik Sørensen
86 19 04 91
Anholtsgade 13
8000 Århus C

Bente Laursen
86 99 16 11
Grenåvej 818
8541 Skødstrup

Cloudine Zia
86 15 22 68
Bispehavevej 117, 1, tv.
8210 Århus V

Bogdepotet:

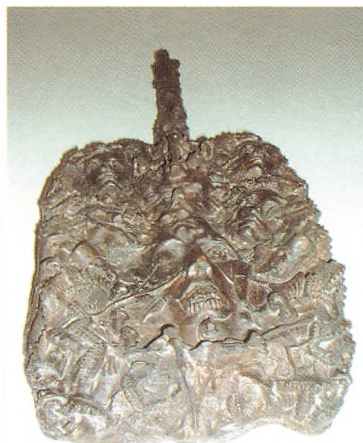
Inge Andersen
86 14 80 62
Vestre Kongevej 39
8260 Viby J

Rengøring:

Jytte Møller Nielsen
rengør., kantine
86 10 33 89
Votrregaards Allé 129
8200 Århus N

*Nye ansigter er altid
velkomne. Her drejer det sig
om Hans Krulls menneske-
vrimmel på et relief i Rød
Bygnings opgang.*

EDB:

Parviz Pashutanizadeh
It-supp.
86 19 66 68
Martin Vahls Vej 6, st. tv.
8000 Århus C

VP Karen Vibe-Pedersen
 lektor, bi, fy, na, ke
 86 22 74 25
 Brovænget 57
 8250 Egå

ZV Zelinda Videsen
 vikar, ma
 86 12 60 87
 Falstersgade 29 A
 8000 Århus C

ZI Karen Zink
 lektor, en, id
 86 14 76 29
 Orionsvej 18
 8270 Højbjerg

MØ Michael Ø
 årsvikar, hi, sa
 98 32 20 25
 Kvisten 33
 9260 Gistrup

Kontorpersonale:

CR Christina Riis Arndt
 sekretær
 87 38 11 66
 Grøndalsvej 160
 8260 Viby J

KJ Hanne Kjærtinge
 sekretær
 86 13 77 30
 Strandparken 15, 1
 8000 Århus C

LM Laila Møldrup
 sekretær
 86 98 70 70
 Søndermarken 32, Søften
 8382 Hinnerup

Pedeller:

LE Ole Larsen
 pedelmedhjælper
 86 10 30 94
 Brendstrupvej 91
 8200 Århus N

WV Willy Vester
 pedel
 86 11 09 67
 Risdalsvej 3
 8260 Viby J

Peter Jespersen
 pedelmedhjælper
 86 25 19 08
 Astridsvej 7, 8-9
 8220 Brabrand

TR Troels Rønsholdt
 lektor, hi, re
 86 13 88 24
 Thunøgade 7a
 8000 Århus C

LS Lars Scheibel
 rektor, sa, hi
 86 17 77 94
 L. P. Bechs Vej 10
 8240 Risskov

GS Gerda Schjørring
 lektor, mu, la
 86 13 53 21
 Orla Lehmanns Alle 7, 3.
 8000 Århus C

IS Ingegerd Slotved
 lektor, en, mu
 86 14 38 41
 Helgesgade 18
 8260 Viby J

SV Vibeke Svaneborg
 lektor, ma, mu
 86 26 45 11
 Lykkensdalsvej 21D
 8220 Brabrand

ST Jens Studsgaard Sørensen
 lektor, fy, ma, dl, na, as, datavejl.
 86 17 88 31
 Skolevangs Alle 44
 8240 Risskov

VS Jens Vaagholt Sørensen
 lektor, ke, fy, ma, na
 86 29 25 73
 Mejerivænger 2
 8310 Tranbjerg J

SØ Johnny Sørensen
 lektor, da, hi, udd. leder
 86 78 55 79
 Nedergårdsvej 19 A
 8200 Århus N

SR Søren Peter Sørensen
 lektor, da, bi, datavejl.
 86 21 94 13
 Ørnebakken 25
 8520 Lystrup

TE Peter Jepsen Terkelsen
 lektor, la, gr, ol, ty
 86 98 32 82
 Islandsvej 7
 8370 Hadsten

TH Poul Waaben Thulstrup
 lektor, ke, fy, na
 86 21 34 91
 Korshøjen 99
 8240 Risskov

AT Anna Marie Thøstesen
 lektor, ge, bi
 86 83 60 83
 Vesterlundvej 89 C
 8600 Silkeborg

OR Røn Ole
årsvikar, bi, id
86 61 50 70
Sct. Jørgens Vej 10, 3. th.
8800 Viborg

BF Bjarne Falch Olesen
lektor, sa, hi, bibl.
86 12 27 82
Sjællandsgade 133
8000 Århus C

OL Kirsten Olsen
lektor, fr, bk, de
86 13 90 03
Absalonsgade 35
8000 Århus C

LO Lars Peter Overgaard
lektor, ma, fy, as, na
86 28 34 84
Søskrænten 74
8260 Viby J

HP Henrik Parbo
lektor, ke, fy
86 14 81 61
Rungstedvej 26
8000 Århus C

FP Frits Pedersen
lektor, fr, bk, it
86 28 20 93
Søskrænten 96
8260 Viby J

DP Henning Damsgaard Pedersen
lektor, hi, re
86 15 12 16
Fennisvej 65
8210 Århus V

NH Nils-Henrik Pedersen
lektor, fy, ma, na
86 17 00 76
Egelundsvej 3
8240 Risskov

KP Kirsten Mau Poulsen
lektor, da, id
86 11 63 61
Kastanievej 14
8260 Viby J

NP Niels Helge Poulsen
lektor, mu
86 17 56 91
Fornæsvej 10
8240 Risskov

LR Lisbeth Rasmussen
lektor, da, id, studievej
86 27 62 26
Saralyst Alle 7
8270 Højbjerg

RE Torben Retbøll
lektor, hi, la
86 12 67 53
Dr. Holsts Vej 42, lejl. 71
8230 Åbyhøj

PK Poul Roed Kristensen
 lektor, ma, fy, na, as
 86 10 49 55
 Willemoesgade 32
 8200 Århus N

SD Sine Dalgaard Kristensen
 lektor, da, re, læsepæd
 86 17 00 76
 Egelundsvej 3
 8240 Risskov

BL Birthe Elisabeth Lorentzen
 lektor, en, mu, bk
 86 40 40 12
 Bastrups Alle 54
 8900 Randers

FM Finn Mogensen
 lektor, bi, datavejl
 86 22 71 14
 Rugmarken 109
 8520 Lystrup

JM John Mogensen
 lektor, da, ol, fi, ps
 86 12 71 00
 Kystvejen 45
 8000 Århus C

MM Mette Kruse Molsen
 årsvikar, id
 86 10 61 62
 Ivar Huitfeldts Gade 14
 8200 Århus N

KM Käthe Münster
 lektor, mu, ty
 86 28 43 59
 Grøndalsvej 214
 8260 Viby J

AN Anders Ole Nielsen
 lektor, ma, fy, na
 86 99 03 43
 Rosenhaven 7
 8541 Skødstrup

NI Hanne Kristine Nielsen
 lektor, ty, id, udd. leder
 86 27 15 53
 Hørhavevej 77 A
 8270 Højbjerg

MN Morten Bülow Nielsen
 adjunkt, ge, sa
 86 69 69 22
 Ellebæk Parkvej 144
 8520 Lystrup

NG Søs Nørgaard
 lektor, fr, id, studievejl
 86 27 64 62
 Fritz Sybergsvej 26
 8270 Højbjerg

OD Johnny Odgaard
 lektor, fy, ma, na
 86 29 62 13
 Langballevej 46
 8320 Mårslet

LI Lisbet Iversen
lektor, ty, re
86 17 39 65
Skrænten 3
8240 Risskov

LJ Lone Sandholdt Jacobsen
lektor, sa, re, udd. leder
86 26 24 74
Naurvej 2
8220 Brabrand

KW Kirsten Wellner Jensen
adjunkt, ol, la, gr
86 10 72 90
Jens Munks Vej 24
8200 Århus N

KF Kristian Foldager Jensen
adjunkt, fy, ma
86 11 52 23
Kaj Munks Vej 52, 3.mf
8260 Viby J

ML Marianne Ladegaard Jensen
lektor, ty, bk
86 14 73 11
Lindevej 20
8260 Viby J

MF Michael Fæster Jensen
udd. kandidat, hi, id
86 21 95 15
Krogagre 58
8240 Risskov

CA Camilla Jürgensen
årsvikar, hi, sp
86 10 32 08
Ivar Huitfeldtsgade 81, st.tv.
8200 Århus N

MJ Marianne Jørgensen
adjunkt, ma, ps
86 13 06 73
Mejlgade 69
8000 Århus C

SK Susanne Richardt Kall
lektor, da, hi
86 27 35 60
Hampenhøjvej 9
8270 Højbjerg

HK Helle Kappel Kjær
lektor, da
86 27 27 83
Elmehøjvej 24
8270 Højbjerg

BK Birgitte Knuhtsen
lektor, ty, en
86 27 40 18
Skåde Højgårdsvej 83
8270 Højbjerg

KK Karen Kolding
adjunkt, hi, ps
86 21 73 90
Skejbygårdsvej 152
8240 Risskov

KE Karen Engholm
 lektor, sp, en
 86 15 67 26
 Carit Etlarsvej 62
 8210 Århus V

FF Flemming Forsberg
 lektor, it, fr, ol
 86 11 30 13
 Rolfsgade 6
 8260 Viby J

AF Arne Frier
 lektor, fy, ma, souschef
 86 17 63 14
 Pilevej 14
 8240 Risskov

PF Peter Funch
 lektor, ty, sp, studievejl
 86 23 07 11
 Præsteager 215
 8200 Århus N

LG Laurits Gregersen
 lektor, da, re, fi
 86 11 26 36
 Tårbækvej 3
 8000 Århus C

HA Bernhard Hagen
 lektor, it, hi
 86 19 18 83
 Martin Vahls Vej 11
 8000 Århus C

AK Anne Kjær Hansen
 lektor, ty, bk
 86 17 79 74
 Skolesvinget 28
 8240 Risskov

HS Hans-Jørgen Søgaard Hansen
 lektor, sa, ge, eø
 86 84 44 61
 Sejs Søvænget 31
 8600 Silkeborg

MH Helga Møller Hansen
 lektor, en
 86 19 85 77
 Havgårdsvej 19
 8240 Risskov

JØ Jørn Ørum Hansen
 lektor, da, ty
 86 27 31 29
 Castenschioldsvej 14
 8270 Højbjerg

LH Poul Lindhard Hansen
 lektor, bi, studievejl
 86 11 42 06
 Holtevej 12
 8000 Århus C

HH Hanne Kragelund Hjort
 årsvikar, mu
 86 19 80 31
 Kirkegårdsvej 16
 8000 Århus C

PERSONALE 2002-2003

JA Johannes Høgsgaard Andersen
lektor, en, id
86 17 85 09
Valmuevej 12
8240 Risskov

LA Lizzie Andersen
lektor, en, fr
86 17 85 09
Valmuevej 12
8240 Risskov

MA Marianne Volf Andersen
vikar, ps
87 34 08 56
Byvangs Alle 28
8260 Viby J

FA Frantz E. Aschengreen
lektor, en, id, datavejl
86 54 57 12
Stensvej 12
8300 Odder

IB Inga Basten
lektor, ry, sp
86 13 36 62
Sjællandsgade 127
8000 Århus C

BE Anna Grethe Bech
lektor, da, fr
86 19 16 78
Molsgade 1
8000 Århus C

AB Anders Bollerup
lektor, da
86 17 59 72
Østre Skovvej 2
8240 Risskov

BJ Dorte Bollerup-Jensen
lektor, en, id
86 26 03 73
Stenbækvej 10
8220 Brabrand

OC Oskar Christensen
lektor, fy, ma, na
86 15 31 27
Kalendervej 4
8210 Århus V

PD Peder Thomas Dalby
lektor, fy, ma, na
86 29 83 05
Ovesdal 41
8320 Mårslet

JD Jørgen Dyreborg
lektor, da, id, fi
86 27 01 59
Saralyst Alle 16
8270 Højbjerg

ED Philip Edmonds
lektor, en, fr, dr
86 99 13 93
Studstrupvej 13 C
8541 Skødstrup

I skoleåret 2002-2003 var der 24 klasser på Aarhus Katedralskole - med i alt 581 elever.

Ved afslutningen af skoleåret 2002 tog lektor Søren Sørensen sin afsked fra skolen; derfor blev det muligt at fastansætte adjunkt Kirsten Wellner Jensen (la, gr, ol). Samtidig blev adjunkt Morten Winther Bülow Nielsen (sa, ge) fastansat, idet lektor Knud Hanning Christensen valgte at gå på pension med udgangen af december 2002.

Ved årets timefagfordeling blev følgende ansat i årsvikariater: Camilla Jürgensen (hi, sp), Hanne Kragelund Hjorth (mu), Mette Kruse Molsen (id), Ole Røn (bi, id), Michael Øe (hi, sa). Mens Marianne Volf Andersen (ps), og Zelinda Vide-sen (ma) blev ansat som barselsvikar for Marianne Jørgensen.

Jan Kahr Sørensen har haft orlov for at prøve nye udfordringer på Aarhus Universitet. Peter Thyssen har fortsat orlov for at varetage jobbet som rådmand ved Århus Byråd. Kirsten Mau Poulsen har haft orlov i 3 måneder til en rejse til Mexico sammen med familien. Johnny Odgaard har haft 2 måneders orlov for opsøge østens mystik sammen med familien.

Marianne Jørgensen har haft barselsorlov siden januar 2003. Søren Peter Sørensen og Kristian Foldager har begge haft fædreorlov.

Michael Fæster (hi, id) har været ansat i en etårig uddannelsesstilling, som den første ved skolen i den nye pædagogikumordning. De sidste pædagogikumkandidater efter den gamle ordning i efteråret 2002 har været: Zelinda Videsen (fy, ma), Marianne Volf Andersen (ps), Stine Nue Mikkelsen (sa, hi), Brita Schultz (hi, it) og Karin Storm (mu, sp).

I forbindelse med projektet »Mangfoldighed i gymnasiet« har Karmal Sulaiman Zada (fy) og

Abduhlhusain Hameed (ke) begge fra Irak fulgt den naturvidenskabelige undervisning på skolen i foråret 2003. Cand. mag. Lisbeth Lorenzen har været tilknyttet projektet som sproglærer.

Ved starten af skoleåret blev Christina Riis Arndt ansat som sekretær ved skolen med elev-administration som hovedarbejdsopgave.

I elevkantin har Gitte Vester efter endt barselsorlov valgt at fratræde sin stilling med udgangen af august 2003. Njal Darbang og Cloudine Zia har været ansat som medhjælpere i kantinen. På pedelområdet er Peter Jespersen blevet ansat i en uddannelsesstilling. Toan Quoc Do, Steffen Ivarsen har som medhjælpere taget sig af pedelopgaver.

Arne Frier

Lad djævle myldre frem på andre skoler. Hos os synes verden befolket af lutter katedrale engle.

De små basunengle er lavet af Camilla Nørgaard Marcussen 3.c og collagen af Sisse Nøhr Josefsen, 3.c.

på skolens mange daglige beslutninger på et område, som tydeligt optager eleverne. I det hele taget er behandlingen af elevernes undervisningsmiljø et bevis på, at vi til stadighed tager eleverne alvorligt. Elevdemokratiet er en vigtig del af skolens værdier.

Hvad angår disse mere generelt, har vi brugt megen tid på at konkretisere »værdier på Aarhus Katedralskole«. Vi tog hul på debatten på vores pædagogiske seminar i februar 2002, vi fortsatte på en pædagogisk dag i september 2002, og efterfølgende har et udvidet pædagogisk udvalg udarbejdet flere oplæg til debat hos elevrådet og pædagogisk råd, inden vi afsluttede arbejdet for kort tid siden. Møderne i såvel udvalget som i pædagogisk råd har været særdeles livlige, og det færdige produkt kan snart læses via amtets hjemmeside, når alle uddannelsesinstitutioner skal offentliggøre eksamenskarakterer, oplysninger om fag, fagudbud, særlige indsatsområder, værdier for den enkelte institution osv. Det er det, som på moderne dansk hedder »sammenlignelig brugerinformation«.

Samtidig med at vi hele tiden arbejder med skolens demokrati, bl.a. set i lyset af diverse besparelseskra- v for at få amtets økonomi til at hænge sammen, arbejder vi også med ledelse på skolen, som man også gør det på en række af amtets øvrige gymnasier. Vi har nu i et par år forsøgt at understøtte den enkelte faggruppe med GRUS-samtaler med en uddannelsesleder, og det kommende skoleår begynder vi på MUS-samtaler, hvor ikke alene undertegnede, men hele ledelsesgruppen skal afholde disse samtaler. For at være så godt forberedt som muligt har ledelsen i foråret været på kursus i at afholde disse samtaler. Baggrunden for initiativet fra min side er selvfølgelig, at skal man have en ikke bare formel, men også reel personalepolitik over for skolens ca. 90 ansatte, ja så skal der

være medarbejdersamtaler for alle ansatte hvert andet år, og alle ledelsesrepræsentanter har samtaler. Vi evaluerer samtalerne efter det første år.

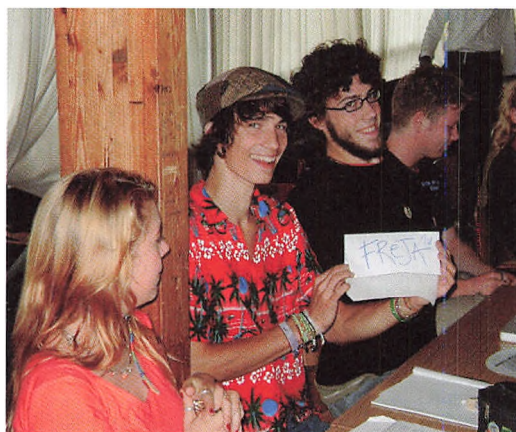
Vi er mange, der har set frem til den 19. august. Igennem et år har en gruppe af elever, lærere og Kvindemuseet arbejdet tæt sammen med at forberede en udstilling, udgive en bog, skrive et jubilæumsspil, planlægge jubilæums-cabaret, arrangere fællestime med museumsinspektør Bodil Olesen fra Kvindemuseet samt skolens tidligere rektor Henning Spure Nielsen som optakt til jubilæumsdagen, hvor alle på skolen holder en temadag, hvor vi skruer tiden 100 år tilbage – afsluttende med en jubilæumsfest. Og anledningen til det hele er, at den 19. august 1903 blev to piger optaget på Aarhus Katedralskole!

Der er lagt et kæmpe forberedende arbejde i jubilæumsdagen fra arbejdsgruppens side. Det kan kun blive en skoledag, som ingen af de deltagende vil glemme, det gælder såvel eleverne som skolens ansatte.

Lars Scheibel

Jubilæumsplakat af Kirsten Haukrogh Jürgensen, 3z.

»Stem på Freja!« – At demokrati ikke behøver at være kedeligt, viser dette billede fra elevrådsseminaret i september 2002.

Hanen og uglen har spillet en vigtig symbolsk rolle i Katedralskolens lange liv. Mon ikke dette vingede væsen, som er en del af "zoom"-projektet af Bjørn Kromann Andersen og Ole Lindqvist, vil blive en værdig medspiller i fremtiden.

»Zoom« er næsten færdigt. Vi glæder os til at få projektet hængt op først i det nye skoleår.

Apropos det nye skoleår er det nu helt sikkert, at når idrætsholdene rykker indendørs, sker det ikke kun i gymnastiksalene, men også i DGI-huset – tidligere kaldt Midtbyhallen. Takket være en bevilling fra amtet, som delvis betaler vore lejeudgifter i den nye multihal i et forsøgsår, hvorefter vi foretager en evaluering af brugen af hallen, sker der således et kvalitetsløft for faget idræt, som i dag stadigvæk har forhold, som fagligt og pædagogisk er utilfredsstillende. Hallen vil åbne for helt nye og forbedrede forhold for elever og lærere. Alle håber, at vore drømme også på dette område går i opfyldelse!

Det gør det desværre ikke mht. vores næste

større projekt i Rød Bygning, en højst tiltrængt renovering af kemi/fysik/naturfagslokalerne – i hvert tilfælde ikke lige med det første. Med amtets anlægsbevillinger for perioden 2004-2010 ser det ud til, at vore lokaler tidligst kommer med i 2009. Det er først og fremmest bygningen af et nyt gymnasium i Egå, der skal stå færdigt i 2006 for at klare elevtilstrømningen til de almene gymnasier, som sluger ressourcerne inden for vores uddannelsesområde. Men det er klart, at vi på alle måder vil forsøge at finde en løsning forinden, hvis det overhovedet er muligt.

Arbejdsmiljøet, som spiller en stadig større rolle i disse år for alle ansatte i skoleverdenen, er nu for alvor også kommet på dagsordenen hos eleverne via loven om »Elevers og studerendes undervisningsmiljø«, der trådte i kraft den 1. august 2001. Loven siger, at vurderingen af undervisningsmiljøet skal være tilgængelig på skolen for elever og andre interesserede, og miljøvurderingen skal revideres, når der sker ændringer, som har betydning for undervisningsmiljøet, dog mindst hvert tredje år. Det er ikke nogen hemmelighed, at vi har taget lovens ord helt bogstaveligt, og lige fra begyndelsen har elevrådet via dets repræsentanter i vores sikkerhedsudvalg været særdeles aktive i såvel amtets forberedende arbejde som implementeringen bagefter på skolen. Der er blevet udarbejdet et større spørgeskema, to klasser på hver årgang har besvaret skemaet, efterfølgende har udvalget taget fat på besvarelserne og kommentarerne og opstillet en handlingsplan for undervisningsmiljøvurderingen for Katedralskolen. Af planen fremgår det, i hvilken takt og rækkefølge de konstaterede problemer skal løses, og det samlede materiale ligger selvfølgelig på nettet under sikkerhedsudvalgets konference, hvor alle på skolen har adgang. Det har været et smukt eksempel på elevernes reelle indflydelse

Når man skal gøre status over skoleåret, kan mange forhold, enkeltbegivenheder osv. trækkes frem afhængigt af, hvem der skal gøre det – og så alligevel tror jeg, at et meget stort flertal af skolens mange elever og ansatte vil pege på indvielsen af det nye studieområde under det nye skifertag på den gamle røde Hack Kampmann-bygning som årets vigtigste begivenhed på Katedralskolen.

Fredag den 13. december 2002 have vi officiel åbning af vores nye studieområde. Hermed afsluttedes også et halvt års intenst arbejde af håndværkere, arkitekter og ingeniører. Hvad har vi så fået? Den røde bygning har fået et flot nyt skifertag smukt indrammet i kobber, de gamle vinduer er blevet malet og har fået nye hængsler. Desuden er murværket frisket op med nye fuger, alt udført med stor respekt for den næsten 100 år gamle fredede bygning.

Rykker vi indenfor i bygningen, har vi fået indrettet det gamle mørke, skumle loft til et nyt, lyst spændende studieområde. Den oprindelige trækonstruktion er blevet frilagt, og de mørke træbjælker står godt til de hvide vægge, det lyse trægulv og møblerne. Også de oprindelige stræbesøjler til murværket er fremhævet i hvidt.

Etagen neden under loftet blev i samme omgang nødt til også at blive sat i stand, og lokalerne blev renoveret efter alle kunstens regler, så de nu fremstår nymalede og meget indbydende til stor glæde for brugerne af disse lokaler i fagene musik, geografi og samfundsfag.

Alt dette har kun kunnet lade sig gøre pga. en flot bevilling fra Århus Amt på små 8 mill. kr., samt at skolen selv har puttet et anseeligt beløb i det samlede projekt på en række områder ved en intern prioritering af skolens egne midler. Resultatet er blevet meget vellykket, et stort ønske om at skabe bedre arbejdsbetingelser for først og fremmest eleverne er blevet opfyldt – og heldigvis, kan det slås fast allerede nu, benyttes studieområdet i vid udstrækning efter hensigten. Det er blevet »stedet« på skolen, når der dels skal arbejdes, dels »bare« slappes af.

Tilbage står udsmykningen af studieområdet. Som man måske husker, har vi haft en konkurrence om forslag til udsmykningen. Idéen var bl.a., at udsmykningen skulle laves ved at »genbruge« dele af det gamle skifertag og inddækningskobberet til et nyt kunstværk i form af en skulptur eller et relief. Vinderprojektet blev »Zoom« udført af kunstnerne Bjørn Kromann Andersen og Ole Lindqvist.

Omslag af Arne Frier

Forsiden:

Hack Kampmanns "Rød Bygning" fra 1905. Nyrenoveret med nyt bæverhale-skifertag, kobberinddækninger, nymalede vinduer og nye fuger. Bygningen er nu klar til de næste 100 år og et naturligt centrum i den nye havnefront.

Bagsiden:

Fotokavalkade juli-december 2002.

AARHUS KATEDRALSKOLE

ÅRSSKRIFT 2002 · 2003

